Nr. 8. Środa, 12 Stycznia 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚC URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa mianowała rzeczywistymi nauczycielami szkół etatowych: Teodozego Tofana w Kniażem, Onufrego Łękę w Tetewczycach i Maurycego Szwajkowskiego w Kozłowie.

CZĘŚC NIEURZĘDOWA

Lwów, 12 stycznia.

Dwoma czynami własnej inicyatywy zwrócił na siebie w tych czasach uwagę młody monarcha, od niedawna zasiadający na nowym tronie bułgarskim: odmówieniem sankcyi uchwalonej przez zgromadzenie narodowe ustawie wyborczej i udzieleniem demisyi ministrowi Zankowowi. W obu razach pobudka, która kierowała księciem, była taż sama; okazał się on stanowczym przeciwnikiem nielojalnych środków politycznych i zakulisowych intryg, dał dowód, że pragnie rządzić szczerze i jawnie, bez uciekania się do sztuczek i podstępów dyplomatycznych, które stanowią rodzaj szkoły politycznej dzisiaj już nieco przestarzałej, ale znajdującej jeszcze niekiedy zwolenników w małych państewkach, gdzie mężowie stanu *en miniature* sądzą, iż finezyą i sztuką maskowania się zastąpią brak potęgi materyalnej państw, których są kierownikami.

Zgromadzenie narodowe bułgarskie dodało do projektu ustawy wyborczej, stanowiącego, że wybieralnymi do Izby są tylko umiejący czytać i pisać, skromną na pozór poprawkę złożoną z wyrazów: „w języku bułgarskim". Uchwała taka, mimo niewinnej swej postaci, byłaby faktycznie pozbawieniem biernego prawa wyborczego całej ludności muzułmańskiej. Był to zatem środek podstępny; cel takiej ustawy byłby innym i dalej sięgającym niż jej brzmienie; przepis na oko racyonalny i uzasadniony stałby się w rzeczywistości zaprzeczeniem zasady równouprawnienia, zapisanej na czele konstytucyi bułgarskiej. Książę nie chciał na to zezwolić, uznał, że nie powinien dopuścić, aby większość chrześciańska nadużywała tym sposobem swojej przewagi i wyzuwała mniejszość muzułmańską z prerogatywy służącej obywatelom bułgarskim bez różnicy wyznania, i to było powodem, że odmówił sankcyi uchwalonej ustawie, a że krok ten z jego strony był i słusznym i politycznie rozumnym, temu zapewne nikt przeczyć nie będzie. Czyn taki lepiej niż wszelkie zapewnienia przekona różnorodną ludność bułgarską, że naczelnik młodego państwa położył sobie za zadanie wymierzać równą sprawiedliwość silniejszym i słabszym i nie dopuszczać krzywdy tych ostatnich.

Demisya Zankowa nastąpiła z zupełnie analogicznej przyczyny. Przekonawszy się, że oświadczenia urzędowe Zankowa były w sprzeczności z jego działalnością półurzędową w kwestyi dunajskiej, książę nietylko oddalił ministra ale w sposób bardzo dosadny dał wyraz swemu niezadowoleniu w piśmie do prezesa ministrów Karawełowa i w poleceniu, ażeby pismo to odczytanem zostało w Zgromadzeniu narodowem. Nie podobna było wyraźniej i z większą stanowczością objawić swojej woli i dać skuteczniejszego zadośćuczynienia mocarstwu, przeciw któremu skierowane były pokątne intrygi usuniętego ministra, a którem była monarchia austro-węgierska. Dwulicowości bowiem minister Zankow dopuścił się przez to, że przyrzekł posłowi austryackiemu w Sofii, hr. Khevenhüller, stanowcze poparcie Bułgaryi dla austryackiego *avant-projet*, z wyjątkiem tylko kwestyi głosu dyrymującego, a tymczasem zniósł się tajemnie z reprezentantem Rumunii, przyrzekł mu, że będzie działał w duchu przeciwnym i rzeczywiście dał delegatowi bułgarskiemu w komissyi, swemu synowcowi, instrukcyę, ażeby we wszystkich kwestyach głosował zgodnie z Rumunią.

Podobne zadośćuczynienie rząd austryacki otrzymał niedawno na innym punkcie bałkańskiego półwyspu, w Serbii, przez upadek Risticza, którego wszystkie starania i zabiegi skierowane były stale i konsekwentnie przeciw Austryi, jej interesom i wpływowi. Tym razem danie tej satysfakcyi jest tem więcej znaczącem, że nastąpiło w Bułgaryi, w kraju uważanym za przednią placówkę rossyjską na półwyspie, i w którym, jak się zdawało, jedynie wpływ rossyjski był możebnym. Usuwając Zankowa, książę bułgarski dał zatem dowód, że przywiązuje wagę do niezależności swego kraju i rządu, że zrzekać się jej nie myśli na rzecz mocarstwa, roszczącego sobie prawo do moralnej nad Bułgaryą kurateli.

W obu tych faktach, w upadku Risticza i upokarzającej demissyi Zankowa, zwrot pomyślny dla Austryi nastąpił bez wprowadzenia w grę jej wielkopaństwowego nacisku. Bez żadnych z jej strony kroków znaglających i przymusowych. Samą siłą swego stanowiska, konsekwencyą swojej polityki i bacznem przestrzeganiem wpływu, jaki jej traktat berliński na półwyspie bałkańskim przyznał, a do którego ze względu na swe interesa, potęgę i położenie geograficzne była powołaną, Austrya osiągnęła ustąpienie z widowni dwóch zawziętych swych przeciwników, a ich upadek będzie przestrogą dla innych mężów stanu na półwyspie, ktorychby brała pokusa puszczać się tym samym torem krzyżowania uprawnionych interesów Austryi i paraliżowania należnego jej wpływu.

Sprawy krajowe.

(Komisye reklamacyjne dla podatku gruntowego).

(§) Sprawa regulacyi podatku gruntowego wchodzi teraz w ważny okres postępowania reklamacyjnego, którego celem jest słuszny rozkład ciężaru podatkowego. Według art. IV ustawy z 28 marca 1880 mają być ustanowione komisye krajowe dla tego postępowania a równocześnie przestaną funkcyonować dotychczasowe komisye krajowe dla uregulowania podatku gruntowego. Ustawa zacytowana zastrzegła ministerstwu prawo ustanowienia także podkomisyj reklamacyjnych dla krajów, w których przeprowadzenie postępowania reklamacyjnego przez jedną komisyę krajową okazuje się niepodobnem z powodu odrębnych stosunków. W tej mierze ustawa zaleca wysłuchanie opinii właściwego Wydziału krajowego.

P. Minister skarbu, przystępując obecnie do ustanowienia komisyj reklamacyjnych i w ogóle do wprowadzenia w życie postępowania reklamacyjnego, odniósł się w ostatnich dniach do galicyjskiego Wydziału krajowego w tej sprawie, oświadczając, że gotów jest w krajach, w których dotąd oprócz komisyj ustanowione były także podkomisye krajowe dla uregulowania podatku gruntowego, ustanowić oprócz komisyj reklamacyjnych także podkomisye z zachowaniem obecnego podziału na rojony. Zanim p. Minister poweźmie decyzyę w tej mierze, pragnie zgodnie z postanowieniem ustawy wysłuchać opinii reprezentacyi kraju, czy nie ma co do zarzucenia takiemu *modus procedendi*. Jak wiadomo, w Galicyi oprócz krajowej komisyi dla uregulowania podatku gruntowego we Lwowie funkcyonowały także dwie podkomisye, jedna w Tarnopolu a druga w Krakowie.

Na wczorajszem posiedzeniu Wydział krajowy zastanawiał się nad tą sprawą i postanowił odpowiedzieć p. Ministrowi skarbu, że w zasadzie nie ma nic do zarzucenia projektowanej przez niego organizacyi komisyj

---

ROMANS JAPOŃSKI

Nietylko w naszej ale w ogóle w europejskiej literaturze możnaby na palcach policzyć przekłady skończonych dzieł większych z literatury japońskiej. Zamknięta przez długie wieki dla cudzoziemców Japonia, pozostawała ziemią nieznaną dla świata, i dzisiaj jeszcze należy do najmniej poznanych części Azyi, i gdy Chiny już od lat kilku figurują w kalendarzyku gotajskim w szeregu państw europejskich z wyliczeniem ministrów i piastujących wysokie urzędy mandarynów, o Japonii napróżno szukalibyśmy w nim wzmianki. Z opowieści podróżników wiemy tylko, że do niedawna rząd w tem państwie, nieprzystępnem dla świata, sprawowali dwaj cesarze, jeden duchowny, Mikado, a drugi świecki Taikun, że rewolucya w r. 1867 obaliła tego ostatniego i że dzisiaj Japonia zostaje pod jednowładnym rządem Mikada, a ma być krajem, którego cywilizacya, jak nam opowiadają podróżnicy, mogłaby się mierzyć z europejską. O literaturze japońskiej wiemy tylko, że już w owej epoce, kiedy pod koniec XIII wieku Marco Polo przyniósł do Europy pierwszą wiadomość o istnieniu Japonii, posługiwała się tym potężnym środkiem, który dopiero we dwa wieki później zaczął się przyczyniać do rozpowszechniania dzieł piśmienniczych w Europie. Japończycy znają druk od 1206 roku, a w ich literaturze znajdują się ważne prace historyczne, wielkie encyklopedye, opisy kraju, zbiory biograficzne itp. bieżące zaś piśmiennictwo dostarcza wielkiej obfitości dzieł historycznych, moralnych, geograficznych, poezyj, utworów dramatycznych, opisów podróży itd.

Mała znajomość literatury japońskiej, tłómaczy się bardzo łatwo nader ograniczonemi stosunkami, jakie to wyspiarskie cesarstwo miało z cywilizowaną Europą. Portugalczycy w XVI stuleciu, Holendrzy w XVII nie myśleli z pewnością o zagłębianiu się w studya nad językiem japońskim i w badanie płodów piśmienniczych tego odległego kraju. W naszych dopiero czasach od zawarcia traktatów z Stanami Zjednoczonemi i Anglią w r. 1854, z Rossyą i Holandyą w r. 1855, z Francyą w 1858, z Portugalią w 1860 i ze związkiem celnym niemieckim w r. 1861 Japonia zaczęła być przystępniejszą dla Europejczyków. Porty jej w Hiogo, Osaka, Jokohama, Niegata, Hakodadi i Nagasaki otwierają się corocznie dla blisko 1600 europejskich i amerykańskich okrętów, któremi przybywają tam nietylko handlarze po jedwab i herbatę w zamian za europejskie towary, lecz także i ciekawi badacze obyczajów, przeszłości, umysłowego życia japońskiego ludu. Tym sposobem zaczynamy poznawać bliżej japońskich pisarzy i ich dzieła.

Jedno z takich dzieł w r. z. zaczęło wychodzić w Lipsku p. n. *Błogosławione kłosy ryżu.* Jest to przekład szeregu utworów japońskiego piśmiennictwa, dokonany przez dra F. A. Junker v. Langegg. W pierwszym tomie tego zbioru znajduje się romans p. n. *Wierność wazalów*, z którym chcemy zapoznać naszych czytelników.

Fakt, który służy za treść tego romansu, historya czterdziestu siedmiu *roninów* (wygnańców), należy do najczęściej w Japonii powtarzanych opowiadań. Każdy cudzoziemiec, który przybędzie do Japonii, musi coś usłyszeć o tem zdarzeniu mnóstwo razy obrabianem w sposób epiczny i dramatyczny; każdy Japończyk, dzieckiem będąc, słyszy o bohaterstwie czterdziestu siedmiu i widuje ich czyny w przedstawieniach scenicznych. Romans, który tłómacz niemiecki wybrał do przekładu, jest, jak zapewnia w przedmowie, najobszerniejszem i najpopularniejszem przedstawieniem tego historycznego podania. Autor tego utworu, nazwiskiem Chikamatsu Monzayemon, napisał swe dzieło w początkach zeszłego stulecia, wkrótce po wypadkach, które opisuje, i trzymał się wiernie ich historycznego przebiegu, zmienił tylko ze względów cenzuralnych nazwisko miejscowości i osób działających, oraz wprowadził do akcyi wiele nowych postaci i motywów.

Opowiemy tu owo historyczne zdarzenie, stanowiące treść romansu, zachowując dla uproszczenia zamiast nazwisk historycznych imiona nadane bohaterom przez autora.

Kanclerz książę Moronawo, pan feudalny najwyższego stopnia, miał pod sobą w służbie państwa podwładnych dwóch wysokich urzędników imieniem Yenya i Wakasanosuke, którzy nie składali mu tak obfitych podarków, jak jego chciwość pożądała, byli zatem przez niego surowo i niesprawiedliwie traktowani. Wakasanosuke dotknięty takiem obejściem powziął już nawet zamiar czynnego znieważenia kanclerza, gdy jego pierwszy wazal, Honzo, zdołał uspokoić rozgniewanego księcia za pomocą tajnych podarków. Wówczas cały gniew księcia kanclerza Moronawo zwrócił się na Yenya. Książę obraził go śmiertelnie, a Yenya w namiętnem uniesieniu rzucił się na kanclerza i zadał mu ranę ciężką chociaż nie śmiertelną. Tym sposobem Yenya przekroczył zakaz używania broni w obrębie pałacu i ściągnął na siebie karę śmierci. Skazano go na pospolitą u Japończyków karę, zwaną *seppuku*, polegającą na własnoręcznem rozpruciu sobie brzucha. Yenya poniósł tę straszną śmierć, a wazale jego, stosownie do prawa, musieli się rozproszyć, stali się *roninami*, t. j. wygnańcami, ludźmi bez dachu. Wówczas to, według japońskich pojęć, nadeszła chwila, w której „wierność wazalów" miała się okazać w prawdziwem świetle. Okrutne prawo japońskie zawiera przepis następujący: „na mordercy swego pana lub ojca należy się pomścić, gdyż mądry i cnotliwy (tj. Konfucyusz) nie pozwala z nim żyć pod tym samym niebios namiotem." Kto chce przedsięwziąć taką zemstę, winien o tem złożyć oświadczenie w sądzie, ażeby mu nie przeszkadzano. Ktoby zaniedbał złożyć takiego sądowego oświadczenia, ten działałby jako szarpiący wilk i stałby się winnym morderstwa. Nie było to więc zbrodnią, lecz owszem czynem najwyższej wierności, gdy Yuranosuke, pierwszy wazal ukaranego śmiercią Yenya, z 46 swoimi towarzyszami utworzył stowarzyszenie mające na celu z nieugiętą energią dążyć do zgładzenia księcia Moronawo. Ażeby podejść szpiegów przeciwnika, Yuranosuke zaczął napozór prowadzić życie bezbożne i występne, włóczył się po kawiarniach, stał się pijakiem i rozpustnikiem, i ten jego podstęp sprawił, iż książę przestał go się obawiać, tak, że Yuranosuke mógł wreszcie napaść Moranawo i zadać mu śmierć tym samym mieczem, którym pan jego był stracony. Następnie oddał się wraz z swoimi towarzyszami w ręce rządu i na mocy wyroku sądowego wszyscy poświęcający się pomszczeniu swego pana wazale wykonali na sobie *seppuku*.

Na tem tle osnuł Chikamatsu swój romans, i gdyby się był ograniczył jedynie na powyższym fakcie historycznym, utwór jego z całym tym drakońskim honorowym kodeksem Japończyków i wstrętną a krwawą ceremonią odbierania sobie życia w spo-

reklamacyjnych, ale ze względu na stosunki naszego kraju uważałby za odpowiedniejsze ustanowienie jednej komisyi reklamacyjnej we Lwowie, złożonej z 1… członków. któraby się podzieliła na trzy komitety dla dotychczasowych rejonów, a o rezultacie ostatecznym rozstrzygała w całym komplecie. Taka organizacya komisyi zapewniłaby zdaniem Wydziału krajowego jednolite postępowanie przy załatwieniu reklamacyj. W razie jednak, jeżeliby p. Minister uznał za stosowne ustanowić oprócz komisyi krajowej także dwie podkomisye reklamacyjne, wypadałoby zdaniem Wydziału krajowego wyznaczyć wszystkim trzem komisyom siedzibę we Lwowie. Za tym ostatnim wnioskiem przemawiają doświadczenia dotychczasowe. Jeżeli wszystkie trzy komisye będą miały siedzibę we Lwowie, porozumiewanie się będzie ułatwione, a nadto będzie można pozyskać członków posiadających potrzebną znajomość rzeczy i gotowych do zupełnego oddania się przyjętym obowiązkom. Dotąd pod tym ostatnim względem okazywały się wielkie trudności. Mianowicie podkomisya Tarnopolska rzadko znajdowała się w komplecie. bo trudno było znaleźć w okolicy właścicieli ziemskich. którzyby mogli oddać się zupełnie sprawie i w tym celu bawić dłuższy czas w Tarnopolu.

SPRAWY MONARCHII

Meeting włościan austryackich w Linzu z dnia 10 b. m. nie był tak liczny. jak się spodziewano. Około 3000 uczestników zapełniło wielką hallę ludową ozdobioną herbami Austryi i portretami Najj. Pana, Następcy Tronu i Cesarza Józefa II. Na estradzie zajął miejsce komitet, liberalny deputowany ze Styryi dr. Posch i były prokurator Rokosz. W chwili, gdy Kirchmayer pojawił się w sali, rozległy się grzmiące oklaski i okrzyki: „Niech żyje!“

Zgromadzenie zagaił o godz. 1 przewodniczący komitetu włościańskiego Krenmayer przemową pełną umiarkowania, w której podniósł, że dzisiejszy ruch między ludem wiejskim nie jest bynajmniej sztucznym lecz naturalnym, i że cele jego nie są polityczne lecz ekonomiczne. Dla osiągnięcia tych celów trzeba nam walczyć energicznie i solidarnie, ale nie schodzić nigdy z drogi prawa i prawdy. Wtedy i rząd da nam swe poparcie i Najj. Pan wesprze nas swą opieką. W końcu wezwał przewodniczący zgromadzonych, aby się zachowali spokojnie i unikali wszelkiej demonstracyi.

Redaktor Jan Kirchmayer, inicyator zjazdu i dusza całego ruchu włościańskiego, zabrał następnie głos do dłuższej przemowy. w której powiedział między innemi: „Wszyscy zapytują, do czego zmierza ruch ten, jakie są nasze cele, czego właściwie chcemy? Ruch nasz stał się przedmiotem podejrzeń i oszczerstw. mnie także oczerniono. pomimo. że od dawna już występuję w obronie praw stanu włościańskiego. Mojem dążeniem jest, aby chłopi utworzyli wielką masę, aby sami decydowali o swoich sprawach, nie spuszczając się na partyę ani liberalną ani klerykalną, które nic dla nich nie zrobiły. Wszystkie klasy mają swe stowarzyszenia. miałażby tylko wielka klasa włościan, która stanowi główną siłę państwa, dać się zawsze wodzić na pasku? Wobec dzisiejszej walki stronnictw koniecznem jest zachować samodzielność, odtąd powinniśmy sami radzić o materyalnych naszych interesach.“ „Jeżeli w ostatnim czasie, mówił p. Kirchmayer dalej, stałem się spokojniejszym, to dlatego. że nie chcę prowokować. i że zawsze idę prostą drogą prawa i prawdy. Oświadczam to, aby odeprzeć zarzut. jakobym został nastraszony albo pozyskany. Członkowie naszego komitetu wyżsi są nad podejrzenie o rewolucyjne tendencye.“ Mowca wzywa włościan. aby się zjednoczyli do wspólnej pracy nad własnem dobrem i kończy trzechkrotnym okrzykiem na cześć Najj. Pana i na pomyślność stanu włościańskiego.

Z porządku dziennego przystąpiono do sprawy regulacyi podatku gruntowego. Referent p. Muckenhuber. burmistrz i gospodarz z Laussa, podniósł przeciw komisyi centralnej zarzut, że przeciążyła Górną Austryę podatkiem na korzyść innych prowincyj mianowicie zaś Galicyi. Mowę swą zakończył następującem wezwaniem: Nie zważajmy ani na jedną ani na drugą partyę. Co nas obchodzi partya liberalna lub klerykalna; bądźmy sami dla siebie stronnictwem, a każdego, kto nam wejdzie w drogę uważajmy za nieprzyjaciela. Następnie odczytał rezolucyę która tak opiewa:

Zgromadzenie włościan górno-austryackich oświadcza, po pierwsze, że taryfy ostatecznie przez centralną komisyę ułożone, doprowadziły do takiego rozkładu podatku gruntowego na pojedyńcze kraje, który celowi ustawy wprost się sprzeciwia i że przypadająca skutkiem tego na kraj Górną-Austryę wyższa kwota podatku gruntowego obciąża ten kraj niesłusznie i w sposób, który przechodzi jego siły; po drugie, że jest obowiązkiem tak rządu jak reprezentacyi państwa przeszkodzić temu przeciążeniu, ponieważ sposób, w jaki ono powstało, budzi uzasadnione wątpliwości co do legalności postępowania. Zgromadzenie włościan górnoaustryackich wzywa przeto rząd i wszystkich reprezentantów Górnej Austryi do solidarnego działania, aby to grożące przeciążenie uchylone zostało. Zgromadzenie włościan górnoaustryackich wzywa dalej wszystkich reprezentantów Górnej Austryi. aby we wszystkich sprawach ekonomicznych i finansowych, kierowali się jedynie interesem całego państwa i Górnej Austryi, a to z pominięciem wszelkich względów partyjnych; zaś ci deputowani. którzyby z jakiegokolwiek powodu nie byli w możności postępować w ten sposób, powinniby bezzwłocznie złożyć swe mandaty w ręce ludności. dając jej sposobność wyrażenia swej woli zapomocą nowych wyborów. O tych uchwałach zawiadomić należy ministra-prezydenta, tudzież wszystkich 17 górnoaustryackich deputowanych do Rady państwa za pośrednictwem biura zgromadzenia.

Tu zabrał głos deputowany lewicy dr. Posch. Mowy jego czysto politycznej i pełnej wycieczek przeciw prawicy i rządowi nie podajemy. Nie zawierała ona z resztą nic oprócz znanych dobrze insynuacyj. Po tej mowie rezolucya została jednogłośnie uchwaloną.

Następnie uchwalono adres dziękczynny do Najj. Pana z powodu pomyślnego załatwienia kwestyi lenniczej wyrażając zarazem Kirchmayerowi i Rokoszowi podziękowanie za przyczynienie się do tego rezultatu. Adres wręczony zostanie ministerstwu przez deputacyę złożoną z pp. Mallingera i Hofmayra.

Z kolei referował gospodarz Jungreithmair o ustawie o podatku od wódki, a po nim gospodarz Mayer o założeniu stowarzyszenia włościańskiego. Zgromadzenie uchwaliło założenie takiego stowarzyszenia na podstawie odczytanych statutów, które przyjęto oklaskami. Statuta te oznaczają jako cel stowarzyszenia popieranie moralnego i materyalnego dobra stanu włościańskiego, utrzymanie i rozszerzanie konstytucyjnych praw włościan a wreszcie stawianie kandydatów do ciał reprezentacyjnych. Członkiem stowarzyszenia może być każdy nieposzlakowany człowiek, który jest właścicielem gruntu. Wykluczeni są tylko ci właściciele gruntu, którzy są oraz adwokatami albo księżami, tudzież szlachta. Wydział mianuje w każdej gminie jednego lub kilku mężów zaufania, którzy zdawać mają sprawę o stosunkach politycznych w swej gminie i stawiać wnioski. Wkładka roczna wynosi jeden złoty a. w.

Następujący punkt porządku dziennego o stanie jurysdykcyi na prowincyi dał powód do extrawagancyj, przeciw którym komisarz rządowy widział się zniewolonym zaprotestować. Rozprawiano potem jeszcze o prawie wyborczem gmin wiejskich żądając między innemi powiększenia liczby deputowanych, zredukowania czasu trwania mandatu z lat 6 na 3 i zaprowadzenia bezpośrednich wyborów w gminach wiejskich. Wnioski te zgromadzenie przyjęło. Na tem zakończono obrady.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Wpływ niemiecki w Turcyi.)

Faktem jest pisze — korespondent *Journal des Débats* z Konstantynopola — że od niejakiego czasu zachodzi zmiana pod względem wpływu zagranicznego na Portę. Fakt ten nie jest nowy. zmiany podobne zachodziły już dawniej, chociaż w sposób odmienny. Przybycie do Konstantynopola p. Göschena. radcy niemieckiego w tureckiem ministerstwie spraw zagranicznych, czyni w tej chwili bardzo interesującem pytanie, które z mocarstw europejskich wywiera obecnie rzeczywisty wpływ na Portę. Mocarstwem tem są bez zaprzeczenia Niemcy. Przed przyjściem w Anglii do władzy liberalnych. naczelnik torysów. chociaż nienawidzony przez Turków z powodu swej abstencyi podczas wojny rossyjsko-tureckiej i z powodu swej postawy na kongresie berlińskim. utrzymywał wpływ angielski w Konstantynopolu. Dopomagał mu w tem dzielnie sir A Layard, najgorliwszy turkofil. Jednakże w ostatnich czasach, a mianowicie po podróży ambasadora angielskiego do Syryi wpływ ten osłabł tak dalece, że gdyby byli torysi utrzymali się przy władzy, sir A. Layard byłby był zmuszony prosić, ażeby go zastąpiono kim innym. Tryumf stronnictwa liberalnego przyspieszył jego odwołanie i został zastąpionym przez Göschena.

Turcy porównywując nazwisko nowego radcy niemieckiego w ministerstwie spraw zagranicznych z nazwiskiem ambasadora królowej Wiktoryi obecnie bawiącego za urlopem w Anglii, zapytują, czy to nie jest ironią, że Niemcy przysłały im dyplomatę tego samego nazwiska, jakie nosi reprezentant angielski. Bądź co bądź przybycie do Konstantynopola radcy niemieckiego, mającego zasiadać w ministerstwie spraw zagranicznych, zasługuje na bliższą uwagę. Turcy w tym względzie są bardzo drażliwi, nie lubią, żeby cudzoziemiec, choćby najzdolniejszy, stał na czele jakiego wydziału w ministerstwie spraw zagranicznych. Co więcej, nawet chrześciańscy poddani Porty z trudnością dostają się tam na pierwszorzędne stanowiska i przez większość urzędników Porty uważani są za podejrzanych. Jednakże od czasu Ali-baszy było dosyć urzędników chrześcian, Greków lub Armeńczyków, którzy dostali się na stanowisko *musteszarów* w wydziale spraw zagranicznych. Jeden zaś tylko Karateodory-basza, Grek rodem, został nawet ministrem, którym był przez czas stosunkowo dość krótki. Co się tyczy dwóch adwokatów-konsulentów, Francuza i Anglika, który od lat kilku urzędują przy tem ministerstwie, pełnią oni funkcye podrzędne, a zresztą jeden z nich, adwokat francuski Tarin, ma wkrótce zostać usuniętym. Żaden z nich jednak nie miał nigdy jakiegokolwiek wpływu na postanowienia rządu tureckiego. Czy tak samo będzie z p. Göschenem? Gdyby miał on zostać tylko adwokatem-konsulentem, byłoby tak niezawodnie, lecz są powody, które każą przypuszczać, że z nim będzie inaczej. Przedewszystkiem dwaj tamci adwokaci, chociaż protegowani przez swoje rządy, nie byli przysłani niejako oficyalnie na żądanie rządu tureckiego, zaś przybycie p. Göschena było przedmiotem negocyacyj dyplomatycznych między Berlinem a Konstantynopolem. Oprócz tego ważną jest okolicznością, że tę nominacyę poprzedziła inna, dowodząca, iż Niemcy mają intencyę wglądać bliżej w sprawy administracyjne i polityczne Turcyi. Fakta te dowodzą, że oś polityki zagranicznej rządu tureckiego coraz bardziej się przechyla ku Berlinowi i Wiedniowi Czy to jest korzystnem dla interesów francuskich, to pytanie, co się zaś tyczy angielskich, to kwestya Dulcigna zadała silny cios wpływowi angielskiemu a tak dalece wypadła pomyślnie dla niemieckiego, iż ten wkrótce stał się dominującym. Oględna postawa Francyi w kwestyi demonstracyi morskiej pozyskała jej sympatye Turków. którzy obecnie po Niemcach uważają Francuzów za swoich najlepszych przyjaciół. Zresztą wpływ francuski na Wschodzie nie podlega takim fluktuacyom jak wpływ innych mocarstw zachodnich, bo jest bardzo zakorzeniony przez handel, przez szkoły francuskie i przez urok imienia francuskiego, który się tu dochował pomimo wypadków 1870 roku. Bywał w Turcyi wpływ francuski obok angielskiego. dziś jest niemiecki obok francuskiego, ale po za Niemcami stoi Austrya, która pozwala działać swoim sprzymierzeńcom niemieckim. mogąc z góry być pewną, że z tego osiągnie korzyści.

(Wybory do rad gminnych we Francyi)

W dniu b. m. przedsiębrały wszystkie gminy francuskie wybory radców gminnych na okres trzechletni. We Francyi jest 36.075 gmin wiejskich i miejskich, w których zasiada ogółem 480.000 radnych.

Wybory te tak w gminach miejskich jak wiejskich mają we Francyi zupełnie inne znaczenie, niż naprzykład w Niemczech lub Austryi. Obowiązki członka rady miejskiej lub wiejskiej w zwykłych stosunkach, w całym świecie są mniej więcej następujące: członek gminy ma czuwać nad administracyą majątku miasta lub włości, nad oświatą i szkołami elementarnemi, nad stosunkami sanitarnemi, dobrym stanem ulic i dróg itp. Jednem słowem członkowie gmin mają czuwać nad interesami czysto gminnemi. Ażeby warunkom tym odpowiedzieli, wyborcy uwzględniają prawość obywatelską kandydatów i ich uzdolnienie lub znawstwo w pewnych gałęziach technicznych. Zupełnie co innego rozstrzyga o zdolności kandydatów we Francyi Od miesiąca już trwa tam agitacya przedwyborcza, ale w ciągu tego okresu w żadnem mieście nie zwrócono uwagi na zdolności techniczne kandydatów. We Francyi bowiem idzie głównie o to, do jakiego stronnictwa politycznego kandydat należy, jakie wyznaje zasady. Tam nie zapytują kandydata, co zrobi z deficytem miejskim, co z drogami. z oświetleniem ulic, z opieką nad ubogimi gminy, ale o sprawy republiki, o budżet wyznań, o prawa wolnych zgromadzeń.

Zabarwienie jednak spraw miejscowych polityką jest we Francyi uzasadnione, albowiem pewna część członków senatu jest wybierana przez delegatów rad gminnych. A

---

sób nieistniejący u żadnego innego ludu, z całą tą straszną *vendettą*, mógłby obudzić tylko wstręt w europejskim czytelniku. Autor jednak umiał z rzeczywistą sztuką uzupełnić ten materyał, złagodzić jego obrazy. wznieść się po nad treść, jakiej mu dostarczyło podanie, i posłużyć się tą treścią ku wyższym poetycznym celom.

Sądzimy, że warto przyjrzeć się cokolwiek bliżej zmianom i dodatkom, jakie w powyższych szczegółach poczynił Chikamatsu. Zaczniemy od niektórych drobnostek. Według podania Yuranosuke podczas wykonania wyroku śmierci na swoim panu znajdował się w podróży, poeta bardzo zręcznie każe mu wrócić w ostatniej chwili i z rąk umierającego odebrać miecz fatalny Według podania książę Moronawo w chwili niebezpieczeństwa błagał o darowanie życia. poeta uczynił go odważniejszym, wiedząc, że zbyteczne poniżenie przeciwnika osłabiłoby wrażenie czynu jego bohatera. Z wazala Honzo zrobił autor rodzaj Poloniusza. którego najlepsze zamiary na złe się obracają i wywołują nieszczęścia. Honzo dawał tajemnie podarki księciu Moronawo, i przez to ściągnął na Yenya prześladowanie, choć tego nie chciał. Gdy Yenya porywa miecz, ażeby ugodzić Moronawo, przeszkadza mu w tem nie kto inny, tylko ten sam sprawca jego nieszczęścia, Honzo. Nie jest to fakt historyczny lecz własny a zręczny pomysł japońskiego autora. Nadto Chikamatsu dodał Honzowi żonę i córkę, a Yuranosukemu syna, i wprowadziwszy stosunek miłośny tych dwojga młodych ludzi, ten wieczny temat Romea i Julji, umiał go oddać z wielką poetyczną siłą.

Nietylko te dwie, ale i inne jeszcze postacie kobiece wprowadził autor do historyi, która mówi tylko o mężczyznach i w której, jak się zdaje, nie ma wiele miejsca dla kobiet. Yuranosuke ma żonę O-Iski, powiernicę swych planów. bohaterkę w rodzaju Porcji lub Gertrudy Stauffacher. dalej występuje O-Karu, córka starego wieśniaka Yoichibei. w którego domu odgrywa się jeden z epizodów romansu. ukazuje się wreszcie łagodna Sono. którą porzuca mąż Gihei. pragnący się poświęcić pomaganiu *roninom* w ich wielkiem dziele zemsty. chociaż do ich sprzysiężenia jako człowiek niższego rodu wstąpić nie może. Ten Gihei według naszych pojęć byłby człowiekiem śmiesznym. a opuszczenie przez niego żony musielibyśmy nazwać nikczemnem; według pojęć japońskich czyn jego był ideałem poświęcenia, nikomu zaś ani z osób działających w powieści, ani autorowi nie przyszło nawet na myśl słowem jednem zaprotestować przeciw niedorzeczności podziału kastowego, który nie pozwala *roninom* przyjąć pomiędzy siebie Gihei, chociaż przyjmują jego poświęcenie.

Widzimy zatem, że w tym romansie jest nietylko opowiedzenie bajki, ale jest praca twórcza autora i to praca szczęśliwa. Opracowanie nie wypada naturalnie w europejskim guście. Charakterów wszechstronnie obrobionych tu nie ma. Kto dobry, to w nim wszystko dobre. a kto zły, jest złym aż do szpiku kości. Moronawo jest tchórz, podstępny, chciwiec, rozpustnik; Yenya odważny, szczodry, łagodny, szczery, cnotliwy. A jacy panowie, tacy też słudzy; dobrzy mają dobrych, źli złych. W takich szablonowych konturach naturalnie ciasno poecie, więc widać, że gdzieniegdzie usiłuje się z nich wyłamać, są to jednak tylko drobne odcienia, tło jest wszędzie jedno: czarni i biali.

Taka to już widać szkoła japońska, która, przyznać należy. miewa i w Europie swych zwolenników. Co gorsza wszyscy ci czarni i biali. dobrzy i źli. sprawiedliwi i niesprawiedliwi poruszają się zawsze i wszędzie według sztywnych prawideł japońskiej etykiety, z czego wynika, że w rzeczywistości każdy to samo myśli, tego samego chce i tych samych doznaje wrażeń, co stojąca obok niego osoba, że jeden odgaduje zamiar drugiego, nim go tamten wypowiedział, choćby to był zamiar najbardziej ukryty i wynikający, według naszych pojęć, z długiej i skomplikowanej rozwagi. To też zwroty takie jak: „szlachetna pani, mogę czytać w twych myślach“ lub „panowie, odgaduję wasze ukryte życzenia“, znajdują się tu często i okazują, jak nienasyconym jest Moloch form i formułek konwenansowych, niwelujący wszystko i zamykający w niepodobnych do przekroczenia granicach.

A jednak pomimo tego wszystkiego, co nam się zdaje obcem. przykrem, nienaturalnem lub niedorzecznem w tym świecie, ileż z drugiej strony dostrzedz można zbliżeń pomiędzy tym światem a naszym! Chikamatsu z pewnością nie kształcił się na europejskich wzorach, a jednak znajdujemy tu pewne prastare motywy poetyczne, jakby żywcem wzięte z naszych poezji. Wspomnieliśmy już o stosunku miłosnym dzieci dwóch nieprzyjaznych rodzin: jest to temat tak u nas powszechny i tylekroć obrabiany. Dalej idzie owa idea odwetu, *vendetta*. mojżeszowe oko za oko, dalej przymuszanie Gihei, aby zdradził *roninów*, groźbą, że jeśli ich nie wyda, to syn jego zostanie zabitym, dalej owo udawanie rozpustnika przez Yuranosuke, przypominające starszego Brutusa, który podobnież przedstawiał w innem świetle swój charakter, ażeby uniknąć podejrzeń Tarkwiniusza. Takich zbliżeń można wynaleźć wiele, a istnienie ich dowodzi, że w analogicznych okolicznościach życia rodzą się blisko sobie pokrewne pomysły poetyczne.

X.

(230 3—3) **Edykt.**

L. 11917. C. k. sąd powiat. m. d. sek. II we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że na rzecz c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie celem ściągnięcia 3 rat pożyczkowych po 32 złr. 20 ct. i kapitału 657 zł. 10 ct. a. w. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w biurze 6 tylko na jednym terminie a to dnia 14 stycznia 1881 o godzinie 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. 58 w Kleparowie położonej, wedle Dom. 13 pag. 39 n. 13 haer. dłużnika Antoniego Wawrzonka własnej tudzież realności pod l. 113 w Kleparowie położonej wedle Dom. 13 pag. 195 n. 1 haer. dłużników Stanisława i Tekli Szurów własnej, na którym to terminie realności te także niżej ceny wywołania za jakąkolwiekbądź cenę sprzedane zostaną.

Cenę wywołania stanowi wartość tych realności przy udzieleniu pożyczki bankowej w sumie 1600 złr. a. w. przyjęta.

Wadyum 5 prc. ceny wywołania t. j. kwota 80 zł.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych adw. Dr. Skowroński, zastępcą tegoż adw. Dr. Romanowski.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny tych realności w tut. sądowej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

Lwów 27 września 1880.

(176 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5182. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na dniu 4 lutego, 4 marca i 8 kwietnia 1881 odbędzie się w tutejszym sądzie zawsze o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. 196 i 269 w Zalesiu ad Staresioło położonych ciała tabularnego niestanowiących a dłużników Józefa i Salomei Koniecznych własnych, w sprawie i na rzecz Heny Frankel pto: 1000 złr. pod następującemi warunkami.

1. Cenę wywołania stanowi kwota 1982 złr. 50 ct.

2. Wadyum wynosi 198 zł. 25 ct.

3. Na pierwszych dwóch terminach realności te, tylko za, lub wyżej ceny wywołania zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedane zostaną.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.

Z c. k. sądu powiatowego.

Lubaczów dnia 23 października 1880.

(129 3—3) **Edykt.**

L. 12361. C. k. sąd powiatowy miej. del. w Kołomyi ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej Jośla Habera przeciw Michałowi Łojczuk pto. 50 zł. z pn. przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 83 a l. kat. 62 parc. grunt. 176. 177, 768, 912, 913 i 914 w Oskrzesincach położonej, wedle l. wyk. hip. 141 dłużnika Michała Łojczuk własnej w t. s. protokole oszacowania z dnia 28 maja 1880 l. 8557 bliżej opisanej i na 2115 zł. w. a. oszacowanej pod następującemi warunkami odbyć się ma.

Licytacya ta odbędzie się w t. s. z budowaniu w dwóch terminach t. j. dnia 11 lutego i dnia 18 marca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena szacunkowa 2115 zł. w. a.

Zakład 212 zł.

Resztę warunków licytacyjnych oraz protokół oszacowania mogą być w t. s. registraturze przejrzane.

Kołomyja dnia 30 października 1880.

(137 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1134. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniach 21 lutego, 28 marca i 2 maja 1881 każdym razem począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 130 w Burdzach ad Przyszów położonej, stanowiącej ciało hip. wykazem lp. 111 objęte.

Zakład wynosi 94 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 27 grudnia 1880.

(153 3—3) **Edykt.**

L. 10679. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że w sporze egzekucyjnym Leizora Fellera przeciw Fabianowi Dubrawskiemu o 27 zł. dozwoloną została sprzedaż części realności pod l. k. 114 w Kołomyi położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w granicach w protokole z dnia 29 lipca 1878 l. 4392 opisanych pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 190 zł

2. Wadyum wynosi 19 zł.

3. Sprzedaż odbędzie się w dwóch terminach to jest dnia 24 stycznia i dnia 28 lutego 1881 każdym razem o godzinie 9 rano w sądzie tutejszym za lub wyżej ceny wywołania.

4. Do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na dzień 7 marca 1881 o godzinie 9 rano.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Dr. Zakrzewski z substytucyą Dr. Dębickiego.

Dalsze warunki w tusądowej registraturze przejrzeć można.

O czem się chęć kupienia mających powiadamia.

Kołomyja 4 listopada 1880.

(140 3—3) **Ogłoszenie.**

L 9527. C. k. sąd powiatowy w Wadowicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Tomasza Brankę, że w sprawie egzekucyjnej Dyrekcyi c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Wojciechowi i Maryi Pawlikowskim o zapłacenie 150 zł. a. w. z przyn. ustanowił celem doręczenia mu rezolucyi z dnia 22go października 1880 l. 6664 dozwalającej na publiczną licytacyę realności l. k. 12 w Gorzeniu górnym położonej wykazem hip. 57 objętej, kuratorem pana adwokata Lorię w Wadowicach, któremu potrzebnej do zastępstwa informacyi udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i sądowi takowego podać winien, inaczej bowiem skutki ze zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

Wadowice 15 grudnia 1880.

(134 3—3) **Edykt.**

L. 1037. C. k sąd powiatowy w Brodach z życia i miejsca pobytu niewiadomym Herschowi Herman i Salamonowi Korkes wiadomo czyni, że dla tych adwokata krajowego p. Dr. Weissteina kuratorem ustanawia i temu t. s. uchwałę z dnia 30 grudnia 1878 l. 7744 intabulacyę egzekucyjnego prawa zastawu dla pretensyi funduszu indemnizacyjnego w stanie biernym realności pod l. tab. 178 w Brodach dozwalająca do Herscha Hermana i Salamona Korkesa wystosowaną doręcza się.

Brody 22 maja 1880.

(162 3—3) **Edykt.**

L. 4826. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 425 złr. 35 ct. w. a. z pn. na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realnosci pod l. k. 353 w Woli-Batorskiej położonej, ciała tabularnego nieposiadającej, a własność dłużnika Wojciecha Nosala stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych dnia 24 lutego, dnia 28 marca i dnia 28 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 1200 zł.

Wadyum zaś 120 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisania tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Niepołomice 19 listopada 1880.

(142 3—3) **Edykt.**

L. 4241. C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 300 złr. a względnie niespłaconego jeszcze kapitału 236 zł. 37 ct. w. a. z pn. przedsięwziętą zostanie na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w jednym terminie licytacyjnym dnia 29 stycznia 1881 o godzinie 10 rano za jakąkolwiek cenę egzekucyjna licytacya realności dłużnika Danyły Bidiaka pod l. k. 60 w Bakowcu położonej ciało tabularne stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków i protokół zastawniczego opisania można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Wiśniowczyk 30 października 1880.

(220 3—3) **Edykt.**

L 5440. C. k sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia z miejsca i pobytu nieznanego Dawida Tewel Krauthamera, że przeciw niemu wniósł Osias Steinhart na dniu 9 czerwca 1880 l 5440 spór o uznanie zadawnienia zaintabulowanej na realności pod l. 318 w Kałuszu położonej kwoty 150 zł. w. a. i o wymazanie takowej z stanu biernego powyższej realności i że w tym sporze termin do wniesienia obrony i dalszej rozprawy na dzień 20 stycznia 1881 wyznaczonym został.

Równocześnie ustanowił sąd dla pozwanego kuratora p. Hipolita Lewickiego, c. k. notaryusza w Kałuszu, wzywając równocześnie pozwanego, ażeby się co do swej obrony z ustanowionym kuratorem porozumiał lub innego zastępcę w czas sądowi przedstawił, inaczej wynikające z tąd skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Kałusz, 4 sierpnia 1880.

(189 3—3) **Edykt.**

L. 5719. W dniach 27 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1881 o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod nr. 46 w Rudzie położonej, spadkobierców Józefa Dolota własnej, celem ściągnięcia wierzytelności Mendla Wolfa w kwocie 25 zł. w. a.

Cena szacunkowa wynosi 1500 zł., wadyum 150 zł. w. a.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 14 października 1880.

(190 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5837. C. k. sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie pko Mehlowi i Chanie Beer w kwocie 113 zł 40 ct. i 795 zł. 53 ct. w. a. z pn. w dniach 28 stycznia, 25 lutego, 18 marca 1881 publiczna sprzedaż realności, każdym razem o godzinie 10 przed południem w kancelaryi tutejszego sądu nie niżej ceny szacunkowej 2000 zł. w. a. się odbędzie.

Nabywca winien będzie przy licytacyi 10% ceny szacunkowej jako wadyum, resztę zaś ceny kupna w 30 dniach po prawomocności aktu licytacyi do depozytu sądowego złożyć.

Resztę warunków wolno w t. s. registraturze przeglądnąć.

C. k. sąd powiatowy.

Żółkiew, dnia 20 listopada 1880.

(182) 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4459. Dnia 12 stycznia, dnia 16 lutego i dnia 16 marca 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nr. 340 i 137 w Brzozowie położonej Walentego Siedleczki własnej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie Berka Jeremiasza o 124 zł. $96\frac{1}{2}$ ct.

Cena wywołania wynosi 400 zł., wadyum 40 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim także niżej takowej będzie sprzedaną.

Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Brzozów, 3 października 1880.

(124 3—3) **Konkurs.**

L. 20197. Przy sądzie powiatowym Brzostek opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 250 zł. dodatkiem aktywalnym 25% płacy i umundurowaniem.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych opróżnić się mogącą posadę woźnego w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone wnosić należy w czterech tygodniach od dnia 8 stycznia 1881 do Prezydyum sądu obwodowego w Tarnowie.

C. k. sąd krajowy wyższy.

Kraków 29 grudnia 1880.

(138 3—3) **Edykt.**

L. 5604. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 151 zł. 98 ct. w. a. z pn. przez c. k. uprz. zakład kredytowy włościański we Lwowie wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 24 lutego, 31 marca, i 5 maja 1881, każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika Mikołaja Bodnara, względnie tegoż spadkobierców Maryi i Jana Bodnarów, położonej pod l. 29/4 w Srokach w starostwie lwowskiem niestanowiącej ciała tabularnego.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 400 zł. przy udzieleniu pożyczki przyjęta, zakład wynosi 40 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokół opisania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 25 listopada 1880.

(159 3—3) **Edykt.**

L 2223. C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Majera Flasznera w kwocie 48 zł. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 14 lutego, 14 marca, i dnia 25 kwietnia 1881, przymusowa licytacya realności nietabularnej Daniły Kocurki pod l. 77 w w Mikulińcach na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 200 zł.

Wadyum 20 zł w. a.

Bliższe warunki licytacyi i protokoły zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w t. s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Mikulińce 20 czerwca 1880.

(125 3—3) **Edykt.**

L. 32.222. C. k. sąd krajowy w Krakowie w sprawie egzekucyjnej Józefy Krzyżanowskiej przeciw masie konkursowej Maksymiliana Nitscha pto. 3000 zł. i 9000 marek rozpisuje ponownie przymusową licytacyę realności pod l. 151 dz. IV w Krakowie położonej, do masy konkursowej Maksymiliana Nitscha należącej, która w jednym terminie dnia 3 lutego 1881 o godź 10 rano w sądzie tutejszym pod następującemi warunkami wykonaną będzie:

1. Przedmiotem sprzedaży jest realność pod l 151 dz. IV w Krakowie położona, tj. kamienica i grunt do niej należący w akcie oszacowania opisany, a sprzedaż odbędzie się ryczałtowo bez żadnej ewikcyi.

2. Na wyznaczonym terminie realność ta za jakąbądź cenę poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

3. Cenę wywołania stanowi suma przez pierwszego oferenta ofiarowana.

4. Wadyum wynosi sumę 3000 zł.

5. Nabywca obowiązany będzie pierwszą trzecią część ceny kupna, wliczając w nią wadyum złożyć do depozytu sądowego w dniach trzech po odbyciu licytacyi, drugą trzecią część ceny kupna obowiązany jest nabywca złożyć w depozyt sądowy w dniach 3 po prawomocnem zatwierdzeniu aktu licytacyjnego, a trzecią i ostatnią część ceny kupna obowiązany jest złożyć w dniach 14 po wydaniu tabeli płatniczej.

Resztę warunków, oraz wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Kraków, 10 grudnia 1880.

(128 3—3) **Edykt.**

L. 12.150. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Kołomyi ogłasza, iż w sprawie egzekucyjnej towarzystwa zaliczkowego w Kołomyi przeciw Antoniemu Gerylukowi pto. 70 zł. w. a. z pn przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. 70 parc. bud. nr. d. 75 i parc. grunt. 316.319 w Piadykach położonej wedle l wyk. hip. 52 dłużnika Antoniego Geryluka własnej, w ts. protokole oszacowania z dnia 26 czerwca 1880 l. 8250 bliżej opisanej i na 990 zł. w. a. oszacowanej pod następującemi warunkami odbyć się ma:

1 Licytacya ta odbędzie się w t s. zabudowaniu w trzech terminach, t. j. dnia 7 lutego 1881, 16 marca 1881 i dnia 19 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Ceny szacunkowa 990 zł. w. a.

Zakład 99 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, oraz protokół oszacowania mogą być w t. s. registraturze przejrzane.

Kołomyja, dnia 30 października 1880.

(151 3—3) **Edykt.**

L. 4395. C. k. sąd powiatowy w Rudkach ustanawia na prośbę dyrekcyi ogólnego zakładu rolniczo kredytowego dla Galicyi i Bukowiny w sporze egzekucyjnym przeciw Iwanowi i Maryi Dąbrowolskim i Stefanowi Stasiuk o 194 zł z pn. dla niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Stasiuka kuratora w osobie Jędrzeja Hryndy z Laszek zawiazanych.

Poleca się zatem Stefanowi Stasiukowi, aż by ustanowionego kuratora o swojem miejscu zamieszkania zawiadomił, i środki do obrony praw potrzebne jemu udzielił, lub też sobie innego zastępcę ustanowił.

Rudki, dnia 21 listopada 1880.

(166 3—3) **Edykt.**

L. 51990. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że na zaspokojenie reszty kapitału 4994 zł. 5 ct. w. a. z pn. odbędzie się na rzecz c. k. uprzyw. galic. akc. banku hipotecznego przymusowa licytacya realności pod l. 438 $\frac{3}{4}$ we Lwowie położonej wedle Dom. 68 pag. 255 n. 23 haer. dłużniczki Eidli Kahane własnej na jednym terminie a to dnia 10 lutego 1881 o godzinie 10 z rana w sali ustnych rozpraw tut. sądu pod następującemi ułatwionemi warunkami:

1. Licytacya ta odbędzie się ryczałtowo na powyższym terminie z tą uwagą, że pomieniona realność na tym terminie za jakąbądź cenę, nawet niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

2. Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki bankowej w sumie 15222 złr. przyjęta.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do komisyi licytacyjnej jako wadyum 5 prc. ceny wywołania 15222 złr. a właściwie okrągłą sumę 761 złr bądź w gotowiznie bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w galic. obligacyach indemnizacyjnych lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprzyw. galic. akc. banku hipotecznego, lub c. k. uprzyw. austr. węgierskiego banku. Obligacye listy zastawne i listy hipoteczne obliczone będą według kursu tychże ogłoszonego w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w depozycie sądowym złożone, a o ile w gotowiźnie było złożone w cenę kupna wliczonem zostanie zaś wadya innych licytujących po zakończeniu licytacyi będą im zwrócone.

Bliższe warunki licytacyi jako też wyciąg tabularny można przejrzeć w tu sąd. registraturze.

O tem uwiadamiamy obydwie strony c. k. Prokuratoryę skarbu c. k. główny urząd podatkowy we Lwowie i wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, lub ich zastępców, zas tych wierzycieli, którymby ta uchwała lub późniejsze w tej sprawie zapaść mające uchwały z jakichkolwiek przyczyn doręczone być nie mogły, lub którzyby po dniu 16 kwietnia 1880 do tabuli weszli do rąk ustanowionego kuratora adwokata Dr. Dziubińskiego z zastępstwem adwokata Dr. Siterskiego.

Lwów dnia 11 grudnia 1880.

(253 2—3) **Sprostowanie.**

L. 23.030/1880. Konkurs do l. 23.030 dyrekcyi poczt z 23 grudnia 1880 w numerach 297—298 i 299 Gazety Lwowskiej z dni 27, 28 i 29 grudnia 1880 umieszczony, nie tyczy posady ekspedyenta pocztowego w Głogowie lecz w Gdowie.

Lwów, dnia 10 stycznia 1881.

(251 2—3) **E d y k t.**

L. 5012. Sieniawski c. k. sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Wolfa Karpf w kwocie 36 zł. z pn. przedsięweźmie przymusową przetargową sprzedaż gospodarstwa pod nr. 22 w Dobczy Seńks Sołoducha, czyli Rudnianina na dniu 27 stycznia i 17 lutego 1881 o 10 godzinie rano, tylko za cenę szacunkową 300 zł. lub wyżej, zaś na dniu 13 marca 1881 i niżej ceny szacunkowej.

Zakład wynosi 30 zł.

Bliższe warunki można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa, 22 listopada 1880.

(250 2—3) **E d y k t.**

L. 5105 Sieniawski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie na zaspokojenie należytości Leiby Engelberga w kwocie 9 zł. z pn. przymusową przetargową sprzedaż gospodarstw pod nr. 35 w Rudce Stefana Wacz na dniu 27 stycznia i 17 lutego 1881 o 10 godzinie rano tylko za cenę szacunkową 56 zł lub wyżej, zaś na dniu 3 marca 1881 i niżej ceny szacunkowej.

Zakład wynosi 5 zł. 60 ct.

Bliższe warunki można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa, 22 listopada 1880

(247 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 5482. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Henryka Brechnera 60 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność pod l. 86 w Ciscu do dłużnika Tomasza Fułata należąca, w trzech terminach 21 stycznia 17 lutego i 11 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 550 zł.

Wadyum 55 zł.

Milówka, 13 listopada 1880.

(246 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 5477. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Henryka Brechnera 115 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność pod l. 152 w Ciscu, do dłużnika Jakoba Tondytki należąca w trzech terminach 21 stycznia, 17 lutego i 11 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 565 zł.

Wadyum 57 zł.

Milówka, 12 listopada 1880.

(245 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 5479. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Henryka Brechnera 95 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność pod l. 138 w Ciscu do dłużnika Marcina Szczotki należąca, w trzech terminach 21 stycznia, 17 lutego i 11 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 265.

Wadyum 27 zł.

Milówka, 13 listopada 1880.

(244 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 5480. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Henryka Brechnera 108 zł. 49 ct. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność pod l. 141 w Ciscu do dłużnika Jana Wróbla należąca, w trzech terminach 21 stycznia, 17 lutego, 11 marca 1880, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 360 zł.

Wadyum 36 zł.

Milówka, 13 listopada 1880.

(243 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 5481. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Henryka Brechnera 74 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność pod l. 165 w Ciscu do dłużnika Jakóba Kalfasa należąca, w trzech terminach 21 stycznia, 17 lutego i 11 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 340 zł.

Wadyum 34 zł.

Milówka, 14 listopada 1880.

(242 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 5478. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Henryka Brechnera 400 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedany będzie grunt przeszło 27 morgów, stanowiący $^1/_3$ część zarębka Giwzdoniowego w Szarem do dłużnika Józefa Krutaka należący, w trzech terminach 21 stycznia, 17 lutego i 11 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 1000 zł.

Wadyum 100 zł.

Milówka, 12 listopada 1880.

(235 2—3) **E d y k t.**

L 10.176. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej galicyjskiego banku hipotecznego przeciw ks. Porfiremu Mandyczewskiemu o 11.584 zł. 64 c. w. a. egzekucyjna publiczna licytacya dóbr „Lazarówki“ w dwóch terminach, to jest dnia 24 stycznia, 1881 i dnia 21 lutego 1881, każdym razem o godzinie 10 rano przeprowadzoną będzie.

Cena wywołania 28.888 zł. w a.

Wadyum 2888 zł. w. a.

Reszta warunków w tusądowej registraturze przejrzane być mogą.

Stanisławów, 6 listopada 1880.

(238 2—3) L. 10029.

Ogłoszenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy w Brodach podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 27 stycznia, 10 lutego i 11 marca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 718/949 w Brodach położonej, a do dłużniczki Estery Folge należącej, celem zaspokojenia sumy 148 zł. 55 ct. w. a. z pn. na rzecz gminy miasta Brodów.

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1335. zł. 40 ct.

2. Wadyum 133 zł. 50 ct

3. Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpić może tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś nawet poniżej takowej.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Dla wierzycieli, którzy po 21 sierpnia 1880 weszli do tabuli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek bądź powodu nie mogła być doręczoną, ustanowiono kuratorem adw. Dr. Starzewskiego w Brodach.

Brody dnia 27 listopada 1880.

(218 2—3) **E d y k t.**

L. 4960. Na dnia 26 stycznia, 23 lutego i 30 marca 1881 o godzinie 9 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 275 w Peremiłowie położonej, ś.p. Michała Sahajdaka recte Sajdaka własnej.

Cena wywołania 570 zł. w. a.

Wadyum 57 zł. w. a.

Reszta warunków i akta w t. s. registraturze do przejrzenia.

Kopyczyńce 5 września 1880.

(211 2—3) **E d y k t.**

L. 9937. Na zaspokojenie wierzytelności M. Tuscha 300 zł., od będzie się w tutejszym sądzie 27 stycznia, 10 lutego i 4 marca 1881 o godzinie 10 rano licytacyjna sprzedaż realności, dłużnika Samuela Heumana własnej, pod l 73 subrep. 4 a top. 97 w Starych Brodach położonej.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny wywołania 692 zł. 35 ct.

Bliższe warunki, akt opisania i detaksacyi złożone w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brody 30 września 1880.

(201 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7220. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie niniejszem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi Breiny Fallik w kwocie 26 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutej. w trzech terminach, a to: dnia 20 stycznia, 24 lutego i 22 marca 1881 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. 2 w Nowosielcach położonej, dłużnika Iwana Sycha na własnej, ciała tabularnego niestanowiącej w 385 zł. w. a. oszacowanej.

Na pierwszym i drugim terminie będzie realność ta tylko wyżej lub przynajmniej za cenę wywołania, na trzecim terminie także poniżej ceny wywołania sprzedaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa sprzedać się mającej realności 385 zł. w. a.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny wywołania.

Bliższe warunki, protokół zastawniczego opisania i akt oszacowania, mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

Chodorów dnia 25 listopada 1880.

(261 2—3) **E d y k t.**

L. 3950. C. k. sąd powiatowy w Sanoku zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 84 zł. 24 ct. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 19 stycznia, 18 lutego i 23 marca 1881, zawsze o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 21 w Krecowskiej woli położonej, a dłużnika Michała Szweda własnej i ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi kwotę 200 zł. w. a zaś wadyum 10 prc.

Akt oszacowania i inne warunki można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Sanok 31 sierpnia 1880.

(248 2—3) **E d y k t.**

L. 1960. C. k. sąd powiatowy Pilzneński przedsięweźmie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi gospodarstwa pod nr. 41 w Wiewiórze położonego nieobjętej masy ś. p. Józefa Krzystyniaka własnego, dnia 3 lutego, dnia 10 marca i dnia 21 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym, celem zaspokojenia pretensyi Abrahama Blassbalga w kwocie 40 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 225 zł. wadyum 22 zł.

Warunki licytacyjne i protokoła zajęcia i oszacowania przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Pilzno 31 lipca 1880.

(207 2—3) **E d y k t**

L. 29534. Krakowski sąd krajowy podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości krakowskiej kasy oszczędności 2125 zł. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. 257 dz. I. w Krakowie Eustachego, Wiktora i Teofila Zakrzewskich w równych częściach własnością będącej w dwóch terminach t.j. d. 8 lutego i d. 8 marca 1881 o godzinie 10 rano, na których realność tylko za cenę szacunkową lub wyższą sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1412 zł. 50 ct., wadyum wynosi 1412 zł.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po 23 czerwca 1879 do hipoteki weszli, lub którymby rezolucya licytacyjna lub dalsze uchwały przed terminem doręczone być nie mogły, jest adwokat Hajdukiewicz z zastępstwem adwokata Blatteissa.

Kraków 26 listopada 1880.

(240 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 8713. W sprawie egzekucyjnej Władysława Lewickiego przeciw Markusowi Spitzen pto 20 zł. z pn. zostaną $^3/_4$ części realności nr. 230 w Brzeżanach mieście położonej wedle dom. VII pag. 139 n. 10 haer. Markusa Spitzen własne w drodze publicznej przymusowej licytacyi sprzedane.

Do przeprowadzenia tej licytacyi wyznacza się trzy termina: dnia 17 lutego 1881, dnia 17 marca 1881 i dnia 21 kwietnia 1881, zawsze o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem, przy których to terminach wspomnione części tej realności tylko za lub wyżej szacunku sprzedane zostaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 580 zł. 8 ct. w. a.

Wadyum wynosi 58 zł. w. a. gotówką.

Gdyby przy powyższych 3 terminach $^3/_4$ części realności nr. 230 w Brzeżanach nie sprzedano, to wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na dzień 28 kwietnia 1881 o godzinie 10 z rana w zabudowaniu sądowem.

Resztę warunków, ekstrat tabularny i akt ocenienia przejrzeć można w tusądowej registraturze.

O tem zawiadamia się strony i wierzycieli tabularnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Zmikowskiego i wszystkich, któryby po dniu 28 września 1880 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna należycie doręczoną być nie mogła do rąk kuratora p. adw. dr. Leona Madejskiego w Brzeżanach.

C. k. sąd powiatowy.

Brzeżany, 25 listopada 1880

(224 2—3) **E d y k t.**

L. 1869. C. k. sąd powiatowy pilzneński przedsięweźmie przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi gospodarstwa pod nr. 54/76 w Dąbiu położonego, Stanisława i Maryi Wilków własnego, dnia 3 lutego, dnia 10 marca i dnia 21 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w budynku sądowym, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. zakładu kred. wł ść. w Lwowie w kwocie 143 zł. 88 ct. w. a z pn.

Cena wywołania 500 zł. w. a.; wadyum 50 zł. w. a. Warunki licytacyjne i protokoł zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Pilzno, 10 lipca 1880.

(223 2—3) **E d y k t.**

L. 2336. C. k. sąd powiatowy w Pilnie przedsięweźmie publiczną przymusową sprzedaż gospodarstwa pod l. k. 195 w Jastrzębce starej położonego, Kajetana Brosickiego własnego dnia 4 lutego 1881 o godzinie 10 rano w budynku sądowym celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 86 zł. 76 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 300 złr., wadyum 30 zł.

Warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Pilzno 30 czerwca 1880.

(237 2—3) **E d y k t**

L. 14433. W dniach 7 lutego 8 marca 27 kwietnia 1881 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 87/111 sub. rep. 30 w Bukowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie c. k. upr. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Waśkowi Bijeńskiemu vel Bilańskie mu pto. 168 zł. 40 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 450 zł.

Wadyum 45 złr.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. miej. deleg. sąd powiatowy.

Sambor dnia 28 listopada 1880.

(188 2—3) **E d y k t.**

L. 7007. C. k. sąd powiatowy przeprowadzi w dniu 7 lutego 1881 o godzinie 10 przed południem egzekucyjną sprzedaż realności hipotecznej pod l. 174 w Padwi położonej, Markusa Horowitza własnej na zaspokojenie pretensyi c. k. uprzyw. gal. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie t j. czterech rat po 36 zł. 80 ct i resztującej sumy 750 złr. 97 ct. z pn. w ostatnim terminie niżej ceny wywołania za jakąbądź cenę pod następującemi warunkami.

Cenę wywołania stanowi suma 1869 zł.

Wadyum wynosi kwotę 93 zł.

Resztę warunków i edykt hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Mielec dnia 13 grudnia 1880.

(186 2—3) **E d y k t.**

L 3727. Celem zaspokojenia wierzytelności Freidy Schussheim, w kwocie 1000 złr. w. a. z przyn. odbędzie się w tutejszym sądzie na terminach 7 lutego i 14 marca 1880 o 10 godzinie rano przymusowa licytacya realności dłużnika Ozyasza Grubera pod l. $^7/_{19}$ w Podłubach położonej, na których realność ta zostanie sprzedana li tylko za lub nad cenę szacunkową.

Cena wywołania jest wartość szacunkowa 1000 zł.

Wadyum zaś wynosi 100 zł.

Dalsze warunki licytacyjne, wyciąg tabularny można w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Kuratorem wierzycieli nieznanych jest zamianowany p. Ferdynand Krischke, sekretarz tut. wydziału powiatowego.

C. k. sąd powiatowy.

Jaworów 30 sierpnia 1880.

(212 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 8793. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Abrahama Kleina przeciw Iwanowi Dwulitowi w kwocie 34 zł. w dniach 4 lutego, 4 marca i 7 kwietnia 1881 publiczna sprzedaż realności pod l. 4 w Borysławiu położonej każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 350 zł., a zakładem 35 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w ts. registraturze przeglądnąć, kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil 10 grudnia 1880.

(209 2—3) **E d y k t.**

L. 13656. Konkurs do majątku Abrahama i Chaji Bartów w Posadzie Olchowskiej uchwałą z 21 stycznia 1880 l 710 otwarty, znosi się.

Przemyśl 5 stycznia 1881.

(213 3—3) **E d y k t.**

L. 3275. W sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Jurkowi Zywaciewsiemu vel. Guszowatiuk pto. 86 zł. 76 ct. a. w. z pn. sprzedaną zostanie nietabularna realność Nr k. 1049 w Horodence w dniach 20 stycznia 18 lutego i 18 marca 1881 każdym razem o 8 godzinie przed południem w sądzie tutejszym.

Cena szacunkowa 150 złr.

Wadyum 15 złr.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze sądowej.

Od c. k. sądu powiatowego.

Horodenka 15 listopada 1880.

(215 3—3) **E d y k t.**

L. 5080. W sprawie egzekucyjnej zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Jurkowi i Andrijowi Hawryliszyn pto. 274 zł. 52 ct. w. a. z pn. sprzedaną zostanie nietabularna realność l. k. 149 w Czerneliev w dniach 20 stycznia, 18 lutego, i 18 marca 1881, każdym razem o 8 godzinie przed południem w sądzie tuteiszym.

Cena szacunkowa 600 zł. w. a

Wadyum 60 zł. w. a.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze sądowej.

Od c. k. sądu powiatowego.

Horodenka dnia 16 listopada 1880.

(187 3—3) **Obwieszczenie.**

L 3842. C. k. sąd powiatowy w Łące ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Michała Lityńskiego 25 złr. 20 ct. z pn przymusowa sprzedaż realności l. k. 16 n 36 st i ogrodu l. rep. 48 top. 66 w Ortyniecach położonej do masy spadkowej ś. p. Jana Bandrowskiego należącej, ciała tabularnego niestanowiącej w dniach 8 lutego i 8 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem się odbędzie.

Cena wywołania 96 zł. Wadyum 10 prc.

Dalsze warunki i akta w tusądowej registraturze do przejrzenia.

Łąka 21 września 1880.

ponieważ jeszcze w roku bieżącym ma nastąpić odnowienie senatu, wybory zatem do rad municypalnych dadzą poniekąd miarę sił politycznych różnych stronnictw. Jakie pobudki skłoniły prawodawcę do zrobienia z gmin czyników reprezentacyi narodu? Zdaje się, że twórcy konstytucyi z r. 1875 mieli zamiar wzmocnić żywioł zachowawczy w senacie. Każda gmina, bez względu czy liczy 500 głów tylko, czy 1,800 000 jak Paryż, ma prawo wybrać jednego delegata. Najmniejsza zatem gmina posiada pod tym względem takie samo znaczenie jak stolica. Ale ponieważ gminy włościańskie są liczniejsze a te same mają prawa, postawione są zatem w warunkach bezwarunkowo korzystniejszych od miast.

Mimo to przypuszczać można, że nadzieje stronnictw skrajnych nie urzeczywistnią się jeszcze tak prędko, to jest nie pogrzebią senatu. Tymczasem więc radykalni walczą środkami możliwemi, ażeby na wszystkich punktach zwalczać „reakcyę“. Na prowincyi nie toczy się tak gorąca walka, główném pobojowiskiem jest Paryż. Stolica jako „główna gmina, jako głowa i serce Francyi, dusza świata“ musi naturalnie przewodniczyć w walce wyborczej, ztąd walki wyborcze najgwałtowniejsze są w Paryżu. Nie ma ściany, rogu ulicy, baryery, słupa, na którychby nie było odezw i nawoływań. Czerwony radykalista woła: „Jeżeli chcecie postępu, zniesienia budżetu wyznaniowego, wolności, i t. d. to wybierajcie mnie“. Konserwatysta zaś, czyli przezwany nazwiskiem reakcyonisty, wypisuje: „Jeżeli pragniecie obrony interesów miejskich, uchylenia polityki z rady municypalnej, jeżeli chcecie wolności sumienia, wolności edukacyjnej, reformy opieki nad ubogimi, obniżenia cen za oświetlenie gazowe, to mnie wybierajcie!“

Główny jednak ruch agitacyjny skupia się w zgromadzeniach wyborczych, którym sekunduje prasa. Oportuniści wystąpili najskromniej. Organ Gambetty nie wywiesił żadnego szczegółowego sztandaru, lecz mówi po prostu: „Wybierajcie takiego radnego, któryby w zakresie swojego działania przyczynił się zarówno do utrwalenia republiki, jak do dobrej administracyi spraw miejskich“.

O wiele czynniej wystąpili legitymiści. Ukonstytuowali dwie komisye, jedną „protestu“, a drugą „religijnej wolności“. Główny interes wszelako skupiał się około radykałów, których frakcye przedstawiają najrozmaitsze odcienia. Począwszy od najwyższego szczebla, względnie umiarkowanych, wymienić ich można w takim szeregu: Pozytywiści, wolnomyślni, intransigenci, kollektywiści, anarchiści, zastęp komunistów, którzy świeżo powrócili do kraju, oto reprezentanci tylu sprzecznych zapatrywań i, jak wiadomo, dziwactw. Zwolennicy Comte'a i Littrégo ogłosili w pierwszej chwili program bardzo roztropny, który znalazł poparcie organu Gambetty, gdyż zalecał nie mieszać polityki do wyborów municypalnych. W kilka dni jednak program ten uległ zmianie i stracił wszelką wartość. Wolnomyślnych wyrugowali prawie komuniści, którzy znowu stracili kompletnie wszelki urok w klasach robotniczych. Wszelkiego stanu i zawodu robotnicy, mówią dziś do komunistów: „Jeżeliście otrzymali amnestyę, to zawdzięczacie ją tylko pracy i domaganiom się proletaryatu.“ Kollektywiści czyli anarchiści zredagowali sążnisty program, naturalnie w duchu swoich przekonań skrajnych, w którym mówią, że kiedy machina zastąpiła czynność indywidnów, to powinno także przyjść do własności wspólnej na miejsce własności indywidualnej. Proletaryat powinien zostać panem własności narodowej i t. p., dlatego rozpocząć trzeba od ustroju gminnego. W dalszym ciągu rozwijają znane zasady idealistów o wspólnej własności i bezpłatnem użytkowaniu z różnych instytucyj, jak omnibusy, oświetlenie gazowe, o bezpłatnych mieszkaniach dla robotników i t. p. mrzonkach. Program robotników z takiemi postulatami rozrzucany jest najliczniej. Przyszłości jednak i widoków powodzenia nie posiada zgoła żadnych, albowiem frakcye lewicy tak są rozbite, że o większości i zamarzyć nie mogą. Mają słuszność ci, którzy twierdzą, że republika nie jednoczy, ale rozdziela republikanów. A może też i pod tym względem nie mylą się przeciwnicy republiki, gdy głoszą, że łżej byłoby znieść najdotkliwszą reakcyę, niż panowanie robotników przejętych skrajnemi zasadami.

(Francya i Grecya).

Nie wiadomo jeszcze, w jakiej formie francuski minister spraw zagranicznych Barthélemy St. Hilaire przesłał gabinetowi Komundurosa swoje najświeższe upomnienia, czy w nocie bezpośrednio do rządu greckiego wystosowanej, czy też w instrukcyach danych posłowi francuzkiemu; to jednak pewna, że upomnienia te wypowiedziane zostały z wielkim naciskiem. Jest to rzeczą szczególną, że ton taki przybiera właśnie Francya, na której poparcie Grecya najwięcej liczyła. Grecya najgorzej widocznie wychodzi na tem, że Francya prowadzi podwójną politykę urzędową i półurzędową. Gambetta obudził w Grekach nadzieje, które się obecnie przedstawiają jako okropne złudzenia.

Agencya Havasa, reprezentująca politykę rządu, pisze w następnym uwagi godnym tonie: „Wszystkie mocarstwa odwołując się do aktu kongresowego berlińskiego, zwracały w Atenach uwagę, że Europa obu stronom dała jedynie uprzejmą radę, nie czyniąc bynajmniej zamachu na zwierzchnicze prawa sułtana, że zatem i zakreślone przez konferencyę berlińską rozgraniczenie nie ma charakteru obowiązującego. Jeżeli Grecy obstają przy mniemaniu, że Europa powinna im odstąpić bezwarunkowo sporne terytoryum, i że mają prawo terytoryum to objąć w posiadanie zbrojną ręką, to dopuszczają się wielkiego błędu. W ten sposób bowiem obarczają Europę winą naruszenia prawa międzynarodowego, co nigdy nie było zamiarem Europy. Już w Berlinie nie wahał się pełnomocnik Grecyi, Delyannis, podnosić uroszczeń, które zupełnie niezgodne były z równowagą europejską. Rościł on pretensye do Krety, Epiru i Tessalii i dał wyraźnie do zrozumienia, że Grecya uważa wszystkie prowincye, których ludność mówi po grecku, za swoje własne, a zatem także Tracyę, Macedonię i część Albanii. Wszystkie mocarstwa pragną utrzymania pokoju europejskiego, a Austrya bardziej jeszcze tego pragnie od innych, gdyż byłaby pierwszem mocarstwem, któreby uczuć musiało echo niedorzeczności greckich, gdyby małemu temu państwu pozwolono bezkarnie zakłócić pokój europejski.“

(Dyskusya adresowa Izby niższej)

Drugie posiedzenie Izby gmin, jak już donieśliśmy, nie doprowadziło także do uchwalenia adresu nie dlatego, żeby poprawki wniesione przez Parnella i jego stronników miały jaką szansę przyjęcia, ale z tej przyczyny, że deputowani irlandzcy postanowili zaraz na sesyi wprowadzić w praktykę opłakany system obstrukcyi, którego są wynalazcami. Należy jednak oddać sprawiedliwość — pisze *Journal des Debats*, — mowie Parnella, która tym razem była niezwykle umiarkowaną. Z przepłynięciem kanału św. Jerzego deputowany irlandzki zmienił się zupełnie i mowa jego wypowiedziana na tem posiedzeniu różniła się wielce od mów wygłaszanych na zgromadzeniach *Land League*. Przemawiał on w parlamencie jako mąż stanu a nie jako agitator. To też sekretarz stanu spraw irlandzkich Forster nie mógł się powstrzymać od uwagi, że w Irlandyi nie obawiają się kary za przekroczenie praw królestwa ale następstw przekroczenia postanowień ligi. Zdaniem Forstera niepodobna, aby Parnell nie przeczuwał zamachów, które będą wynikiem jego mów. Wskutek tych słów powstała wielka wrzawa pomiędzy deputowanymi irlandzkie mi. O'Donnel żądał przywołania do porządku Forstera a O'Connor dowodził, że takie wystąpienia obrażają godność Izby. Przewodniczący odrzekł że nie widzi w tem żadnej obrazy i dyskusya, jak donosiliśmy, została odroczoną. Opinia publiczna w Anglii jest jednak bardzo oburzona przeciw postępowaniu agitatorów irlandzkich, którzy przeszkadzają pracom parlamentu a na zewnątrz starają się utrzymywać i powiększać agitacyę. Usposobienie to objawiło się głośno w dniu otwarcia parlamentu i gabinet zmuszony się z niem liczyć, pragnie jak najprędzej przedłożyć opracowane projekta. Gdy parlament przyjmie ustawę nadającą rządowi władzę zaprowadzenia stanu wyjątkowego, opinia publiczna zostanie zaspokojoną i będzie można rozwinąć wyczerpującą dyskusyę nad reformą agraryjną, co przy bilu mającym tak wielką doniosłość jest niezbędnie potrzebnem. Usiłowania obstrukcyjne, które się objawiają obecnie, będą zatem potępione jeszcze bezwzględniej niż przedtem.

KRONIKA

= Ankieta zbożowa rozpoczęła dziś o godzinie 10 rano obrady pod przewodnictwem JE. pana Namiestnika hr. Alfreda Potockiego. Sprawozdanie z obrad podamy jutro.

= P. Lew Despoth kniaź Zenowicz hr. Wratkowicz złożył dla ubogich miasta Lwowa kwotę 100 zł. w. a. Za ten dar szczodry składa prezydent miasta szanownemu dawcy uprzejme podziękowanie.

= P. Józef Wieniawski dawać będzie koncerta w Krakowie 14, w Tarnowie 15, w Przemyślu 16, we Lwowie 17, w Tarnopolu 18 stycznia.

— Towarzystwo lekarskie. Dnia 18 grudnia odbyło się zwyczajne posiedzenie lwowskiego oddziału towarzystwa lekarskiego, na którem dr. Stella Sawicki mówił o mierzeniu ciepłoty mózgu a dr. Szeparowicz opisał kilka ważniejszych przypadków chorób chirurgicznych. Dnia 15 b. m. odbędzie się w ratuszu o godzinie 6 wieczór administracyjne doroczne posiedzenie, na którem po złożeniu sprawozdania z czynności w roku ubiegłym, nastąpi wybór nowego zarządu.

*** Ogień kominowy** wybuchł wczoraj o godzinie 3 po południu w domu pod l. 13 na ulicy Skarbkowskiej; płomienie sięgały już na dach drewniany, ale straż pożarna stłumiła ogień dość wcześnie.

— W kasynie miejskiem odbędzie się w sobotę koncert, poczem nastąpią tańce. Ceny wstępu wieczorkowe. Strój wizytowy. Początek o godzinie pół do 8 wieczór.

— Biuletyn meteorologiczny stacyi centralnej zapowiada zmianę wiatru na zachodni i ocieplenie powietrza przy pochmurnem niebie.

*** Zapiski policyjne.** Skradziono panu J. S. z ganku pod l. 5 na ulicy Karola Ludwika dwie wełniane bronzowe kapy a szynkarzowi F. B. pod l. 4 na ulicy Wekslarskiej 40 flaszek różnego gatunku wódki. — Straż policyjna aresztowała niebezpiecznego oszusta Leopolda Otta, mieniącego się doktorem medycyny. — Złożono w policyi termometr odebrany nieznajomemu wyrobnikowi w chwili sprzedawania go i 7 kluczów znalezionych na ulicy Piekarskiej.

— Zakład geologiczny państwowy w Wiedniu odbył dnia 11 b. m. posiedzenie, na którego porządku dziennym znajdowała się praca dr. E. Tietza z przedłożeniem zdjęć geologicznych okolicy Lwów-Gródek.

— Listem gończym policyi krakowskiej ścigany jest niejaki Izrael Hochstein, liczący lat 38, rodem z Krakowa, który dopuścił się fałszerstwa weksli na 10.400 mark.

— Spis ludności w niewymienionych wczoraj na tem miejscu dzielnicach i tak zw. *Vororte* wiedeńskich, wydał następujący rezultat: *Landstrasse* 18.831 partyj a 88.875 mieszkańców (przed 10 laty liczono tu 75.938 partyj a 82.072 mieszkańców); *Ober-Döbling* 492 partyj a 2.137 mieszkańców: *Neulerchenfeld*, ile dotąd sprawdzono, liczy 412 domów; *Ottakring* 965 domów a 38.803 mieszkańców; *Währing* 1.001 domów, *Hernals* 1.227 domów, liczba mieszkańców nie została tu jeszcze sprawdzona; *Fünfhaus* 8.792 partyj a 40.232 mieszkańców (przyrost od roku 1869 wynosi tu 13.167 głów).

† Józef Pötzl, prezydent bawarskiej Izby deputowanych, profesor prawa i były członek parlamentu frankfurckiego, urodzony roku 1814 w Pachtersreuth, umarł dnia 10 b. m. w Monachium.

— Biskup Neutry dr. August Roskovanyi, obchodził w tych dniach pięćdziesięcioletni jubileusz swojego kapłaństwa, przy której to sposobności ofiarował sumę 200.000 [illegible] na cele dobroczynne.

— Nową termę 38 stopniową, według depeszy *D. Ztg.* z Pragi, odkryć miano w najbliższej okolicy Cieplic.

— Wyprawa do Panamy, dla przedwstępnych robót około budowy kanału, który połączy Atlantyk z oceanem Spokojnym, wypłynęła dnia 6 b. m. z Hawru. Składa się ogółem z 48 osób.

— Sprzeniewierzenie w sumie 20.000 mark wykryto w tych dniach w banku Fürthera w Monachium. Kasyer Kremer umknął, lecz po kilku dniach oddał się sam w ręce sądu, zaś buchalter umarł nagle wśród oznak, które pozwalają przypuszczać, że zażył truciznę.

— Starą cytadelę w Szegedynie zaczęto w tych dniach rozbierać.

— Szkoda w żupaństwie Zagrzebskiem zrządzona w budynkach trzęsieniem ziemi, według ogłoszonego właśnie wykazu urzędowego, wynosi 600.000 zł. Samo miasto Zagrzeb nie jest objęte tym wykazem.

— Słynna śpiewaczka operetkowa w Paryżu, panna Schneider, sprzedała swój pałac w lasku Bulońskim za 900.000 franków.

— Dobroczyńca. Zmarły niedawno mieszkaniec Tryestu Hieronim Grego zapisał duży dom i przeszło 70.000 zł. w gotówce na różne stypendyja i cele humanitarne w swem mieście rodzinnem. Tysiąc zł. rozdać miała gmina w dzień pogrzebu testatora pomiędzy ubogich.

— Dunaj w górnym swym biegu dnia 10 b. m. otrząsł się z lodów. Z powodu kry ustał dnia tego pod Lincem ruch statków.

— Za zniewagę wyrządzoną na ulicy kobiecie, pewien żołnierz w Kronstadzie siedmiogrodzkim skazany został w tych dniach na pięciomiesięczne ciężkie więzienie z dwurazowym postem w tygodniu, oraz na zwrot kosztów postępowania sądowego.

— Pożar zniszczył dnia 4 b. m. warstaty mechaniczne na dworcu w Schirding w Niemczech.

— Pewien ubogi wyrobnik ze Szląska, którego nazwiska jednak nie podaje *Essener Ztg.*, z której czerpiemy tę sensacyjną wiadomość — przed rokiem 1830 wyemigrował do południowej Afryki, gdzie dorobiwszy się bardzo znacznego majątku, w roku 1845 przyjechał do Londynu, zapewne w zamiarze udania się z powrotem do swej ojczyzny. Zachorował tam jednak i umarł bez testamentu, pozostawiając kilka milionów funtów szterlingów, które złożone w banku angielskim wzrosły do dziś do olbrzymiej sumy przeszło stu milionów guldenów. Przez długi czas po śmierci tego Krezusa nie zgłaszał się nikt do spadku, dopiero niedawno żona pewnego górnika z Blumke za pośrednictwem niemieckiego urzędu kanclerskiego zgłosiła swe prawa imieniem własnem, jako też żyjącego w Ameryce brata swojego, podając, że są oni siostrzeńcami zmarłego w Londynie emigranta owego.

— Orkan z nadzwyczajną gwałtownością szalał dnia 6 b. m. w Tryeście, gdzie powywracał mnóstwo kominów i rusztowań, przyczem nie obyło się bez nieszczęśliwych wypadków. Z *molo* San Carlo zmiótł formalnie pewnego kapitana okrętu na morze, zkąd jednak tenże został dzięki spiesznej pomocy wydobyty i zaniesiony do swego mieszkania. W przystani cztery statki rozmaitych flag zerwały się z kotwic i poszły z falą na pełne morze. Wiele okrętów doznało uszkodzenia.

— Pożar teatru. Według depeszy wiedeńskiej *Allg. Ztg.* z Petersburga, dnia 9 b. m. o godzinie 3 rano spalił się teatr w Kronstadzie pod Petersburgiem. W płomieniach utracił życie dozorca gmachu teatralnego z rodziną, złożoną z 7 osób.

— Wielki niedostatek, jak donosi depesza prywatna z Wrocławia, panuje w pruskiem hrabstwie Kładsko (*Glatz*). Część ludności wyrobniczej pozbawiona jest zupełnie zarobku, ci zaś, którzy mają jeszcze zatrudnienie, nie zarabiają jak 30 do 40 feników dziennie. Wszędzie brak ziemniaków, opału i odzieży zimowej.

— Liczba mieszkańców w Bawaryi, według dokonanej właśnie konskrypcyi, wynosi 5,025.000, między którymi znajduje się 3,600.000 czyli $71\frac{1}{2}$ procentu katolików, $27\frac{1}{2}$ procentu protestantów, a 50.650 czyli jeden procent żydów.

— Wypadek kolejowy. Depesza z Paryża dnia 10 b. m. donosi: Na stacyi Mezey kolei wschodniej dnia wczorajszego pociąg osobowy wpadł na towarowy. Dziesięciu podróżnych, trzej konduktorowie, maszynista i prowadzący pociąg są ciężko ranieni, palacz zabity.

— Stępa prochowa w Rübeland, w górach Harcu, wyleciała w tych dniach w powietrze, przyczem kilku robotników utraciło życie, a budynek fabryczny zburzony został do fundamentów.

Notatki literacko-artystyczne.

× Bardzo pożądanego wydawnictwa podjął się znany zaszczytnie malarz krajobrazów, p. Grabiński. Wydaje on *Szkołę rysunku krajobrazów*, która składać się będzie z pięciu dużych seryj, każda serya o dwudziestu kilku tablicach. Mamy przed sobą pierwszy zeszyt tej publikacyi i winszujemy autorowi tak pomysłu jak wykonania. Publikacya jego wypełnia od dawna już uczuwaną lukę i przyczyni się zapewne do wyrugowania zeszytów rysunkowych, zagranicznych, najczęściej lichym rysunkiem wykonanych i po partacku wydanych, bo jedynie na zysk obliczonych. Pan Grabiński z talentem i znawstwem prawdziwego artysty i z doskonałym obmyśleniem logicznej metody daje szereg wybornie narysowanych wzorów, począwszy od suchych pni i gałęzi, od płotów ziemi i urwisk kamiennych, od listka i krzaczka aż do pełnych drzew cienistych, do całych partyj lasów, do pełnego widoku w granicach przystępnych osobom rozpoczynającym studyować rysunek krajobrazów. Progresya w podawaniu coraz to nowych i coraz trudniejszych motywów, zręczna, posuwanie się od prostszych do bardziej złożonych kombinacyj bardzo dobrze obmyślane. Już pierwszy zeszyt obejmuje, że tak powiemy, małą anatomię krajobrazu. Znajdujemy w nim najgłówniejsze drzewa, najpotrzebniejsze akcesorya botaniczne i architektoniczne, nawet motywa stafażowe. Dodać należy, że wszystko to rysowane z natury — a zatem wszystko tchnie prawdą i powabem pierwotności — warunek wielce ważny, a rzadko spotykany w podobnych wydawnictwach zagranicznych, fabrykowanych dla spekulacyi księgarskiej. Między widoczkami, objętemi pierwszym zeszytem, znajdujemy widoczki z Odrzykonia, Skolego, Urycza, Delatyna, Kryszczatku, zdjęte z natury na miejscu — a ten wybór swojskich tematów pejzażowych dodaje tej publikacyi jeszcze i urok ojczystej rzeczy. Jesteśmy pewni, że *Szkoła krajobrazu* p. Grabińskiego znajdzie takie przyjęcie, na jakie zasługuje swoją rzetelną wartością.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Głębokie badania w Galicyi.

II.

Zbierająca się w tych dniach krajowa rada górnicza będzie miała pomiędzy wielu innemi, dla górnictwa galicyjskiego ważnemi sprawami, także kwestyę głębokich badań do załatwienia. Jak wiadomo, udzielił sejm w roku zeszłym z rzadką hojnością sumę

50.000 złr. z funduszu krajowego, celem wykonania głębokich poszukiwań górniczych w szczególności naftowych, zostawiając bliższe określenie sposobu użycia tej kwoty wydziałowi krajowemu i radzie górniczej. Rada górnicza już w roku 1879 i 1880 zajmowała się obszernie tą sprawą. Komitet osobny przez nią wybrany oświadczył się w roku 1879 za subwencyonowaniem szybów naftowych sięgających najmniej do 200 m. głębokości i chodników poprzecznych w tej głębokości prowadzonych, uważając wiercenia, chociażby nawet głębsze za niedostateczne i nieodpowiednie do rozstrzygnięcia pytań naukowych, tak wielkiej doniosłości dla górnictwa naftowego w Galicyi. Komitet ten zwiedził nawet niektóre kopalnie naftowe ubiegające się o subwencyę z funduszu krajowego i polecił Wydziałowi krajowemu do premiowania między innemi szyb „na Majniku“ w Łosiu, kopalni dr. M. Fedorowicza i kopalnię w Klęczanach koło Nowego Sącza. Rokowania z właścicielami tych kopalń o sposób wypłaty krajowej subwencyi nie doprowadziły do stanowczego rezultatu i o ile nam wiadomo, tylko w kopalni p. Fedorowicza w szybie „na Majniku“ rozpoczęto prowadzić roboty na rachunek krajowy.

W ostatnich czasach dopiero odstąpił ściślejszy komitet rady górniczej od dotychczasowego zapatrywania i proponuje obecnie, by „fundusz użyty został przeważnie lub wyłącznie na koszta wiercenia jednego głębokiego otworu świdrowego.“ Nie znamy powodów, dla jakich komitet zmienił swe poprzednie zapatrywania, nie możemy dla tego wchodzić w ich rozbiór, ale sam fakt t. j porzucenie pierwotnej myśli subwencyonowania tylko głębokich szybów i chodników, nie zaś, jak obecnie, otworów świdrowych, zmusza nas do zastanowienia się choć pokrótce nad istotą przedmiotu.

Przedewszystkiem zapytać się należy, jaki cel mają badania głębszych pokładów ziemi w okolicach naftodajnych, czy aby pomódz jednemu lub kilku właścicielom kopalń naftowych w wynalezieniu bogatszych żył oleju ziemnego, czy też raczej rozwiązać pytania naukowe, najważniejsze dla wykonywania górnictwa, t. j. w jaki sposób i pod jakiemi warunkami występuje nafta w ogóle na powierzchni i w głębi ziemi i jak głęboko należy schodzić z szybami lub chodnikami z pewnem prawdopodobieństwem uzyskania znaczniejszej ilości ropy.

Odpowiedź na pierwsze pytanie nie jest zbyt trudna. Rzeczą pojedyńczych posiadaczy górniczych jest poszukiwanie bogatszych pokładów naftowych i rozszerzanie swoich kopalń, ale rzeczą i obowiązkiem kraju lub państwa jest dać przedsiębiorcom górniczym pewną teoretyczną podstawę, która nie podlegając lokalnym zmianom, byłaby wskazówką i nitką przewodnią przy zakładaniu nowych przedsiębiorstw naftowych lub rozszerzaniu obecnie już istniejących.

Takiej wskazówki, takiej podstawy teoretycznej dotychczas jeszcze nie mamy. Pomimo rozległych badań geologicznych, przedsięwziętych w ostatnich latach w Galicyi, bądź z ramienia państwowego zakładu geologicznego w Wiedniu, bądź z polecenia Wydziału krajowego, nie znamy dotychczas stałych i nieomylnych praw, podług których olej ziemny w Karpatach występuje, a tem samem brakuje górnictwu naftowemu teoretycznej podstawy do geologicznie racyonalnego prowadzenia robót. Badania geologiczne dotychczasowe wykazały wprawdzie niektóre mniej lub więcej prawdopodobne prawidła występowania oleju skalnego, reguły zależne od wielu warunków lokalnych, postawiły hypotezy mniej lub więcej śmiałe i subtelne, ale żaden z geologów, najbardziej ze stosunkami geologicznemi Karpat obeznanych, nie jest dziś w stanie orzec stanowczo, czy w jakiej miejscowości lub w jakimkolwiek szybie znanej już nawet kopalni naftowej spodziewać się należy w pewnej głębokości natrafienia na żyłę naftową. Że dzisiaj orzeczenie takie stanowcze jest niemożliwem, nie wynika z tego bynajmniej, aby i w przyszłości tak było. Owszem przychodzenie nafty i wosku ziemnego tak samo musi podlegać pewnym stałym prawom natury, jak znachodzenie się rud kruszcowych lub występowanie źródeł wody studziennej i mineralnej. Dotychczas my ich jednak nie znamy i w braku ich posługujemy się indywidualnemi, chwiejnemi nieraz zapatrywaniami.

Przyczyny tego stanu w znajomości geologicznego znachodzenie się oleju ziemnego są dwojakie. Najprzód nie mamy dokładnych badań geologicznych z całego pasu naftodajnego w Galicyi, powtóre brak nam skrupulatnych. pewnych spostrzeżeń z pojedynczych szybów i dziur świdrowych, jakoteż umiejętnie przedstawionych profilów geometrycznych. Dotyczasowe badania geologiczne przedsiębrane w Galicyi uwzględniały występowanie nafty i wosku ziemnego tylko pobieżnie, przy sposobności, i dopiero w roku ubiegłym polecił Wydział krajowy geologom przez się w Karpaty wysłanym zwracać szczególniejszą uwagę na stosunki geologiczne górnictwa naftowego. Potwierdzenie tego braku specyalnych danych geologicznych co do nafty znajdujemy w najnowszem dziele jednego z najlepszych znawców górnictwa austryackiego, radcy górniczego F. Posepnego. „Japonia nawet“, mówi on w *Archiv für practische Geologie*, wyprzedziła Austryę w geologicznem zbadaniu swych pól naftowych, gdyż to, co wiemy o naszych okręgach naftowych, zawdzięczamy tylko okolicznościowym expertyzom, a nie systematycznie przeprowadzonym badaniom specyalnym.“ O robieniu zaś spostrzeżeń i prowadzeniu zapisków przy kopaniu szybu lub wierceniu otworu świdrowego aż do najnowszych czasów nikt prawie nie myślał.

Rodzaj i kierunek przebitych pokładów, występowanie ropy i gazów, napływ wód zaskórnych lub studziennych, okoliczności rozstrzygającej doniosłości dla praktycznego górnictwa, pomijane były dotąd, bądź przez nieudolność zawiadowców technicznych kopalń naftowych, bądź przez wrodzoną obojętność i konserwatyzm, uważający znalezienie żyły naftowej za czysty traf szczęścia. Niepodobna też było dotąd geologom zebrać gdziekolwiek na jednem miejscu takiej ilości pewnych dat geologicznych, zaczerpiętych przy prowadzeniu robót górniczych, tylu dokładnych profilów szybów lub dziur świdrowych, aby zrobić sobie jasny obraz podziemnych stosunków geologicznych badanego terenu. Nawet zjechanie do szybu, zazwyczaj aż do spodu już ocembrowanego. nie wiele mogło kwestyę rozjaśnić, a badania tylko powierzchni ziemi lub naturalnych przekrojów, jak brzegów rzek i urwisk do stanowczego, górniczego ocenienia głębszych pokładów wcale nie wystarczają. Do tego potrzeba głębokich, systematycznie, według pewnego planu prowadzonych robót górniczych, przy równoczesnie jak najskrupulatniejszem notowaniu wszystkich, pogłębianiu szybu towarzyszących okoliczności, drobiazgowego układania okazów i prób z przebitych pokładów. co jak wyżej powiedzieliśmy, byłoby dopiero materyałem dla fachowego geologa do zestawienia danych geologicznych, zbudowania pewnej umiejętnej teoryi i porównania z nią otrzymanych rezultatów.

OSTATNIA POCZTA

Jego C. W. Następca Tronu Arcyksiążę Rudolf wyjechał wczoraj do Monachium, zkąd po krótkim pobycie uda się do Brukseli.

Wyborcy gmin wiejskich w Cilli w Krainie wystosowali 10 b. m. do JE. p. Ministra-prezydenta depeszę, w której wyrażają mu zupełne swe zaufanie.

Z Berlina donoszą, że ks. Bismarck zabierze głos w sejmie pruskim przy dyskusyi nad wnioskiem Windhorsta, żądającym, aby duchowni katoliccy nie mogli być w żadnym razie pociągani do odpowiedzialności za odprawianie mszy i udzielanie sakramentów. Dzienniki przypuszczają, że kanclerz będzie popierał ten wniosek, ażeby wzajem uzyskać poparcie stronnictwa środkowego dla swoich projektów finansowych.

Kreutz Ztg. zaprzecza wiadomości o podaniu się do demisyi gubernatora Strassburga, jenerała Schoppa, potwierdza jednak doniesienie, że komendant tego miasta jenerał Bauer wniósł podanie o demisyę. Rada związkowa przyjęła d. 9 b. m. wniosek zniesienia sądu wojennego w Strassburgu.

Pierwsze posiedzenie rady ekonomicznej pruskiej odłożonem zostało na dzień 20 b. m. i nie będzie publicznem.

Sprostowaną została wiadomość o zamierzonem wysłaniu eskadry niemieckiej na wody chińskie. Faktycznie idzie tylko o zluzowania kilku statków niemieckich, znajdujących się u wybrzeży wschodnio-azyatyckich.

W głosowaniu nad wyborem radców municypalnych w Paryżu oddano 214.737 głosów na kandydatów republikańskich, 44.130 na klerykalnych a tylko 1595 na komunistycznych. Z 53 kandydatów klerykalnych wybrano 8, a z 57 komunistycznych żadnego. Według wiadomości z prowincyi kandydaci oportunistyczno-republikańscy odnoszą wszędzie zwycięztwo.

Albert Grévy, generalny gubernator Algieru, odbył długą konferencyę z francuskim ministrem spraw wewnętrznych. któremu przedstawił projekt zreorganizowania rządu algierskiego, a następnie wyjechał z Paryża z powrotem do Algieru.

W części nakładu tylko podać mogliśmy telegraficzną wiadomość o piśmie tureckiego dyplomaty ogłoszonem w dzienniku *Vakit*, doradzającem Porcie odrzucenie bezwarunkowo sądu rozjemczego i postawienie Grecyi tygodniowego terminu na przyjęcie ustępstw proponowanych w nocie tureckiej z d. 3 października. W razie odmowy autor tego listu radzi, ażeby Porta zerwała natychmiast stosunki z Grecyą i wypędziła wszystkich Greków ze swego państwa. W uzasadnieniu tych rad swoich ów dyplomata mówi, że Porta powinna w ten sposób wyzyskać obecne usposobienie mocarstw, które jest Turcyi przychylnem.

Oprócz powyższej wiadomości wszystkie dzisiejsze doniesienia o postępie sprawy sądu rozjemczego dadzą się streścić w następnem oświadczeniu rzymskiego dziennika *Diritto*. „Mocarstwa czynią dalej starania w Konstantynopolu i Atenach, a chociaż nie ma żadnych faktów stanowczych, zdaje się jednak, że sytuacya polepszyła się.“ Doniesienie ministeryalnego dziennik *Capitano Fracassa* o stanowczo odmownej odpowiedzi, którą miał dać Komunduros na propozycye mocarstw, okazało się jak zaraz przewidywano, przedawnionem. Była to odpowiedź dana jeszcze d. 3 b. m., po której nastąpiły nowe przedstawienia mocarstw, a na te gabinet grecki jeszcze nie odpowiedział. Dekret powołujący rezerwę grecką został podobno podpisany przez króla, ale termin jego ogłoszenia nie jest postanowiony. Ogłoszonym został za to dekret nakazujący utworzenie dziesięciu nowych batalionów piechoty, jednego batalionu inżynieryi, jednego pułku kawaleryi i sześciu bateryj. Tym sposobem stan czynny armii greckiej podniesiony zostanie do [illegible]0.000 ludzi.

Według doniesień z Tryestu do *Bohemii*, wyspa Korfu zamienioną została w prawdziwy obóz wojenny, który zwiedzał niedawno grecki generał Sutzo i odbył przegląd wojsk tam skoncentrowanych. Sympatya Greków dla Włoch i nadzieje, jakie pokładają w tem państwie, okazały się wyraźnie w entuzyastycznem przyjęciu przez mieszkańców Korfu pancernej fregaty *Vittorio Emmanuele*, która niedawno zawinęła do tego portu.

Doniesienia z Konstantynopola potwierdzają wiadomość, że generał Skobelew w wyprawie przeciw Tekińcom poniosł miał ciężką klęskę. dodają nadto. że korpus obserwacyjny rossyjski odwołany został z granicy perskiej.

Z Transvaalu donoszą, że gubernator Natalu, generał Colley zdecydowany jest nie czekać na przybycie posiłków, lecz rozpocząć kroki zaczepne. Jednakże wobec faktu, że posiada on tylko 1.500 żołnierzy zdolnych do boju, poczytują krok jego raczej za rozpaczliwy, niż dowodzący energii. Do Afryki udał się już także generał Wood, pogromca plemienia Zulusów. Z proklamacyi Boerów wynika, że zdecydowani oni są stanowczo walczyć i zdobyć niezależność. Przed tygodniem wojsko Boerów atakowało Wakkerstrom, ale bezskutecznie. Z wyjątkiem tej miejscowości, opanowali już całe terytoryum. Doniesieniom pierwotnym o rzekomych okrucieństwach Boerów zaprzeczają dziś stanowczo nawet źródła angielskie. Z Natalu ustąpili Boerowie. ale przekroczyli natomiast góry Draken na wschód od płaskowzgórza Transvaalu i opanowali miasto Utrecht. Anglicy wysyłają z Indyj do Afryki znowu dwa nowe pułki.

Dziennik *Times* oświadcza się za pozostawieniem Boerów samym sobie, albowiem Anglia nie będzie z nich nigdy miała żadnego pożytku.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 11 stycznia. *Polit. Corr.* donosi z Konstantynopola, że sułtan ratyfikował protokoły odnoszące się do załatwienia sprawy Arab-Tabii, tudzież podpisał *irade* w przedmiocie połączenia kolei żelaznych tureckich z siecią austro-węgierską.

Paryż, 11 stycznia. Posiedzenia Izby odroczone zostały do 20 b. m. z powodu wyborów municypalnych.

Konstantynopol, 11 stycznia. Ghazi Osman-basza mianowany został ministrem wojny.

Rzym, 11 stycznia. *Diritto* powtarza wiadomości otrzymane z Algieru przez agencyę Havasa, dodając niektóre objaśnienia względem Tunisu, w celu usunięcia wszelkiej wątpliwości, że intryga, ażeby sułtana skłonić do interwencyi w Tunisie uknutą została w Konstantynopolu. a rząd włoski jest jej zupełnie obcy, ponieważ jego ideałem, tak dziś jak w r. 1865 jest utrzymanie *status quo* w tunetańskiej sprawie. Opinia publiczna we Włoszech odrzuca ideę wyłącznego wpływu Włoch w Tunisie, jako za daleko posuniętą i niebezpieczną, Włochy jednakże nie mogłyby dopuścić wyłącznego wpływu a zwłaszcza protektoratu Francyi. *Diritto* zgadza się z wyjaśnieniem autora ogłoszonego przez agencyę Havasa listu. że wysłanie przez beja missyi do Palermo jest tylko aktem grzeczności. który bynajmniej wywołać nie może jakichkolwiek uzasadnionych podejrzeń.

Londyn, 11 stycznia. Biuro Reutera donosi z Kairu, że rząd austryacki zawiadomił swego dyplomatycznego agenta, iż Najdost. Arcyksiążę Rudolf w początkach lutego uda się do Egiptu.

Madryt, 11 stycznia. Na posiedzeniu Izby przystąpiono do dyskusyi nad adresem. Dep. Leon Castillo ze stronnictwa liberalnego zarzuca rządowi, że dąży do związku z mocarstwami północnemi i poddaje się ich insynuacyom przeciw francuzkim demokratom. Prezes ministrów Canovas zaprzeczył stanowczo wieściom o przymierzu z Niemcami. które dla większości w kraju byłoby niepopularnem i zapewnił, że stosunki francusko-hiszpańskie nigdy nie były przyjaźniejsze.

Kalkuta, 11 stycznia. W Kandaharze panuje wielkie wzburzenie z powodu wiadomości o zamierzonem opuszczeniu tego miasta przez Anglików.

Wiedeń, 12 stycznia. (*Tel. pryw.*) Na wczorajszej konferencyi deputowanych wierno-konstytucyjnych w kwestyi podatku gruntowego zgromadziło się przeszło 60 uczestników. Przewodniczył dep. Dumba. Zgromadzenie oświadczyło się, że jest rzeczą pożądaną i nawet konieczną, aby stronnictwo wierno-konstytucyjne postępowało zgodnie w kwestyi podatku gruntowego. Wybrano komitet, złożony z ośmiu członków, który zajmie się wygotowaniem wniosków i sprawozdań dla przyszłego powszechnego zjazdu stronnictwa. Do komitetu tego weszli Beer, Chlumecki, Granitsch, Herbst, Menger, Plener, Magg i Schaup.

Wiedeń, 12 stycznia. (*Tel pr.*) Z Saloniki donoszą *Fremdenblattowi*. że liga albańska opanowała drogę z Ueskueb do Mitrowicy i oświadczyła władzom tureckim. że na przestrzeni tej nie pozwoli przeprawy ani wojskom ani transportom amunicyi.

Presse donosi z Petersburga, że Wielki Książę Następca Tronu reprezentować będzie Cara na weselu JCW. Arcyksięcia Rudolfa.

Belgrad, 12 stycznia. (*Tel. pr.*) Naczelnik obwodowy w Kurszumli donosi. że Ali bej z Gussynia przybył w 600 ludzi z Prysztyny do Skoplja i proklamował się księciem albańskim.

Petersburg, 12 stycznia. *Agence Russe* w uwzględnieniu pogłoski. jakoby Wielki Książę Konstanty miał ustąpić z prezydyum Rady państwa a jego miejsce zająć Wielki Książę Michał, oświadcza, że nie ma mowy o takiej zmianie. *Agence Russe* oświadcza wobec doniesień dzienników angielskich, że gen. Skobelew w ostatniej uporczywej walce pozostał panem pozycyi, na którą był uderzył.

Rzym, 12 stycznia. *Agenzia Stefani* donosi. że na inicyatywę Francyi reprezentanci mocarstw w Atenach otrzymali polecenie. aby uczynili krok zbiorowy, celem nakłonienia Grecyi do przyjęcia sądu rozjemczego.

Londyn, 12 stycznia. W Izbie niższej toczyły się dalej rozprawy adresowe. Hartington bronił rządu. Środki zarządzone w Irlandyi nie są oparte na doniesieniach dziennikarskich, ale na sprawozdaniach urzędowych. Mała banda złoczyńców stworzyła terroryzm. Skoro w Irlandyi zginęła istota wolności, należy tam czasowo zawiesić także formy wolności. Rozprawy odroczono.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 11 stycznia 1881, godzina 2 m. 26. Losy kredytowe 178·50, Węg. akcye kredyt. 261·50, Akcye anglo-austr. 126·75, Akcye banku Union 116·75, Akcye kolei Karola Ludwika 281·50, Akcye kolei północnej 249·50, Akcye kolei południowej 102·50, Akcye kolei Alföld. 157·50, Akcye kolei Elżbiety 201·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 172·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 146·25, Wiedeńskie losy 115·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 86·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·60, Losy z roku 1864 —·—, Losy regulacyi Cissy 107·50, Losy tureckie 19.—, Węgierska renta 109·80, Akcye banku związkowego 128·50, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej 153·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·22¾, Węgierskie losy 108·—, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie silne.

Wiedeń, 11 stycznia 1881, godzina 5 min. 40. Akcye kredytowe 285·80, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika 282·25, Południowa —·—, Renta papierowa 72·95, Galicyjskie listy zastawne 102·60, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 103·75, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor 9·36½, Rubel papierowy —.—. Usposobienie —.

Wiedeń, 12 stycznia 1881, godzina 10 min. 42. Akcye kredytowe 284·60, Anglo-Austr. 127.50, Akcye banku Union 117·—, Kolej Karola Lud. —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·37—, Rubel papierowy —·—, Usposobienie silniejsze.

Telegramy zbożowe z d. 11 stycznia. Wiedeń: Pszenica 11·50 do 12·10 zł., żyto 10 50 do 11.— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 33.— do 33·25 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 11.67 do 11.70 zł., rzepak (sierpień — wrzes) —·— zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 209·75, żyto —·—, spiritus loco 54.40, olej rzepakowy 5·.80. Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 62·—, olej rzepakowy 71·75, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Przyjechali do Lwowa,
dnia 12 stycznia 1881.

Hotel George'a.

Pp. W. Janicki ze Stubna. T Kielanow ski z Kozłowa. W Koleszwary z Wiednia J br Romaszkan z Horodenki.

Hotel Angielski.

Pp L Dr Fruchmann z Bolechowa. Dr W. Rosenbach z Przemyśla. J. Bejzym z Czeremchowa. L Szumańczowski z Krakowa. W Kaczała z Kijowa. A. Gliński z Dobrowian.

Hotel Warszawski.

P. W. Maczek z Kołomyi.

Hotel Langa.

Pp. K. Burath z Wrocławia. H. Kalkoff z Remszeid. K. Henn z Hamburga. S. Benedikt z Czerniowiec.

Hotel Krakowski.

Pp. A. Białaczeski z Krakowa. B. Dobkiewicz z Królestwa. A Schwanda z Tarnowa. W. Turkiewicz z Kijowa.

Hotel Kuhna.

Pp. J. Stefanowicz z Załoziec. E. Jaremkiewicz z Wierzbicy.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. J. hr. Chodkiewicz na Wołyń. J. hr. Szeptycki do Przyłbic. J. Kreb do Taurowa. A. Müntber do Wiaaiowa.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min 32 po południu (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 10 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min 36 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy): o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz 10 min. 3 w nocy (pociąg pospieszny); o godz 4 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min. 39 po południu (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 10 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 11 stycznia 1881.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	280	—	283	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	171	50	174	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	297	50	301	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	255	—	258	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	98	30	99	30
„ „ „ 4 pr. w. a.	91	75	92	75
„ „ „ 5 pr. okresowe	98	30	99	30
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	25	103	25
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	98	25	—	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	101	50	103	50
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	98	—	99	
Olig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	101	—	102	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	100	50	102	—
5. Losy miasta Krakowa	19	50	21	50
„ „ Stanisławowa	24	—	26	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	48	5	58
Dukat cesarski	5	51	5	61
Napoleondor	9	33	9	43
Półimperyał	9	65	9	75
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
„ „ papierowy	1	21½	1	23½
100 marek niemieckich	57	75	58	60
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 7 stycznia 1881.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	72.85	73.-
luty-sierpień	72 90	73.10
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	73.95	74·10
kwiecień-październik	73.90	74 05
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	122.25	122.75
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.80	131.20
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	135.25	135.75
„ „ 1864 po 100 zł.	171.—	171.50
„ „ 1864 po 50 zł.	170.—	171.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	—.—	—.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	144.50	145.-
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.75	101.—
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	88.10	88.25
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	—.—
Bukowiny	97.—	98.—
Galicyi	98.50	99.—
Niższej Austryi	105.—	105.50
Siedmiogrodu	96.70	97.20
Węgier	97.20	97.70
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	125.50	126.—
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	283.—	283.20
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	800.—	810.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	824.—	826.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	566.—	568.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	202.—	202.50
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2490.—	2495.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	281.75	282.25
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	171.75	172.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	278.—	278.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	101.75	102.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	148.25	148.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.75	117.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	100.—	102.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	106.50	107.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	92.25	93.25
„ „ „ „ „ po 5 proct.	98.50	99.—
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	98.50	99.
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.75	103.25
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	103.—	104.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	102.15	102.30
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	99.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.50	101.80
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	89.60	89.90
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	85.75	86.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	105.70	106.—
„ „ po 100 zł. w. a.	102.25	102.75
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	104.50	—.—
„ „ „ „ II emisyi	102.50	—.—
„ „ „ „ III. „	102.—	—.—
„ „ „ „ IV. „	101.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	91.60	92.10
z r. 1867	97.15	97.40
z r. 1868	91.60	92.-
z r. 1872	89.90	90.4
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	86.50	86.75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.75	179.25
Clarego po 40 zł. m. k.	40.50	—.
Tow. żegl. par. na Dunaju po 190 zł. mk.	104.50	105.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	—.—
Losy miasta Krakowa	....	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.—	40.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	37.25	37.75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18.50	19.-
Salma po 40 zł. m. k.	51.25	51.75
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.75	49.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.—	25.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.50	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	32.25	32.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.75	38.25
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118.40	118.60
Paryż za 100 fr.	46.80	46.85
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.57.—	5.59.—
„ pełnej wagi	5.55.—	5.57.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.36.50	9.37.—
Rossyjski imperyał	9.66.—	9.68.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 11 stycznia 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	72	85
„ „ „ w srebrze	73	95
Renta w złocie	88	30
Losy pożyczki z roku 1860	130	—
Akcye banku austro-węgierskiego	826	—
„ „ kredytowego	282	40
Londyn	118	45
Srebro	—	—
Napoleondor	9	36½
Dukat cesarski men.	5	56
100 marek niemieckich	58	05

Dziennik Urzędowy.

(150 1—3) **Edykt.**

L. 2515. C. k. sąd powiatowy w Rudkach rozpisuje celem ściągnięcia należącej się Izaakowi Mayr sumy dłużnej 520 zł. a. w. z 6 prc. odsetkami od dnia 9 grudnia 1875 i kosztam egzekucyjnemi 5 zł. 28 ct., 22 zł. 40 ct., 4 zł 95 ct., 16 zł. 72 ct. i 4 zł. 21 ct przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi niestanowiących ciał tabularnych realności dłużników a to realności nieobjętej masy spadkowej Iwana Koczkodana pod l. k. 36 w Laszkach zawiązanych, realności Tymka Pańczyszyn pod l. k. 38 w Laszkach zawiązanych, realności Andrucha Bałabuch pod l. k. 45 w Laszkach zawiązanych, realności Filipa Wojciechowskiego pod l. k. 65 w Laszkach zawiązanych, realności Fedka Mikrut pod l. 42 w Laszkach zawiązanych, realności Iwana Wdowiak pod l. k. 41/65 w Laszkach zawiązanych, realności Maksyma Patrzak pod l. k. 24 w Laszkach zawiązanych, realności Hryńka Spolak pod l. k. 91 w Laszkach zawiązanych i realności Wasyla Spolaka pod l. k. 91 w Laszkach zawiązanych, która to sprzedaż w sądzie dnia 28 lutego, 28 marca i 27 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się.

Na pierwszych dwóch terminach zostaną rzeczone realności tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej na trzecim terminie zaś także niżej ceny wywołania za jakąbądź cenę sprzedane.

Cenę wywołania każdej realności stanowi wartość szacunkowa takowej a to realności nieobjętej masy spadkowej Iwana Koczkodana pod l. k. 36 w kwocie 130 zł., realności Tymka Pańczyszyna pod l. k. 38 w kwocie 80 zł., realności Andrucha Bałabucha pod l. k. 45 w kwocie 168 zł., realności Filipa Wojciechowskiego pod l. k. 65 w kwocie 140 zł., realności Fedia Mikrut pod l. k. 42 w kwocie 235 zł., realności Iwana Wdowiaka pod l. k. 41/65 w kwocie 158 zł., realności Maksyma Patrzak pod l. k. 24 w kwocie 145 zł., Hryńka Spolaka pod l. k. 91 w kwocie 120 zł. i realności Wasyla Spolaka w kwocie 120 zł.

Wadyum wynosi 10% ceny wywołania każdej realności.

Sprzedaż każdej realności nastąpi z osobna.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisania i protokół oszacowania można przejrzeć w registraturze tut. sądu.

Rudki, 30 września 1880.

(130 1—3) **Edykt.**

L. 10232. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi sprzedaje w drodze egzekucyjnej Nachmana Fiedlera przeciw Wasylowi Babinkowi pto. 50 zł. realność pod l. k. 242/2 w Diatkowcach położoną, wedle wykazu hipotecznego l. 13 księgi gruntowej gminy Diatkowce na imię dłużnika Wasyl. Babinka wpisanej, w trzech terminach t. j. na 8 lutego, 9 marca i 12go kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 80 zł. a. w.

Zakład 8 zł. a. w.

Inne warunki licytacyjne mogą być w tut. registraturze przejrzane.

Kołomyja dnia 15 października 1880.

(183 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 9699. C. k. sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, iż dnia 4 lutego, 28 marca i 28 kwietnia 1881 o godzinie 10 rano nastąpi licytacya nietabularnej, niepodzielnej połowy realności Macieja Sosnowskiego własnej, l. k. 104 w Podzameczku, na kwotę 300 zł. w. a. oszacowanej, celem ściągnięcia pretensyi Hetzla Fiol pto. 380 zł w. a. z pn. pod warunkami, które razem z aktem opisania i oszacowania wolno przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Buczacz dnia 15 grudnia 1880.

(185 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 9876. Na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 91 zł. 52 ct. odbędzie się w tutejszym sądzie 18 lutego, 18 marca i 23 kwietnia 1881 licytacyjna sprzedaż realności dłużnika Michała Zaprzały własnej, pod l. 84/127 położonej.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania 250 zł.

Bliższe warunki, akt detaksacyi dostarczy registratura.

C. k. sąd powiatowy
Jarosław 30 października 1880.

(199 1—3) **Edykt.**

L. 231. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem Irę Rosenzweig, że pod 31 grudnia 1880 do l. 18.882 przeciw niemu wniósł prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wekslową 100 zł. w. a. i że z powodu niewiadomego jego miejsca pobytu ustanowiono dlań na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie pana adw. dra Sternklara, z zastępstwem pana adw. dra Marksteina, któremu też wydany nakaz zapłaty doręczono. Wzywa się przeto Irę Rosenzweig, by ustanowionego kuratora należycie poinformował, lub innego zastępcę mianował, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sam sobie przypisze.

Tarnopol, 7 stycznia 1881.

(268 1—3) **Edykt.**

L. 5 86. C. k. sąd powiatowy w Andrychowie zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomych Mateusza Chlebowskiego Teklę Szarańską, Józefa Wysockiego i Kaspra Wyrockiego, że przeciw nim wniósł Wojciech Paluch pozew pod dniem 28 września 1880 l. 5286 o wykreślenie sumy 1050 zł. w stanie biernym realności w Gierałtowicach pod Nr. 3 na rzecz Agnieszki Byrskiej zaintabulowanej wraz z nadciężarem w kwocie 200 złr. na rzecz Tekli Szarańskiej zaintabulowanym i że w tej sprawie termin do ustnej rozprawy na dzień 18go stycznia 1881 wyznaczonym został.

Wzywa się dlatego tychże, by ustanowionemu kuratorowi p. Marcinowi Gayczakowi w Andrychowie potrzebnej informacyi udzielili lub innego zastępcę mianowali, ile że wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypiszą.

Andrychów 29 września 1880.

(266 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 12094. C. k. sąd powiat. m. deleg. w Złoczowie podaje do wiadomości, że w sprawie Anny i Antoniego Frankiewiczów przeciw Ewie i Jędrzejowi Hupało o 18 złr. w. a. z pn. odbędzie się w tu. sąd. gmachu dnia 21 stycznia, 18 lutego i 16 marca 1881 publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 137 na Folwarkach położonej.

Cena szacunkowa i wywołania 310 zł. 50 ct. poręczne 31 zł 5 ct.

Złoczów 30 listopada 1880.

(270 1—3) **Edykt.**

L. 10034. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że dnia 18 lutego 18 marca i 19 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod Nr. konsk. 36 w Gwizdowie położonej na 980 złr. oszacowanej, Walentego Kołcza własnej, na zaspokojenie wierzytelności Markusa Wanga w kwocie 240 zł.

Zakład wynosi 98 złr.

Warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Leżajsk 30 listopada 1880.

(267 1—3) **Edykt.**

L. 2982. C. k. sąd powiatowy w Andrychowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Dr. Jana Markla przeciw Maryannie Ziębowej o 100 złr. z pn. zarządza sprzedaż realności pod l. k. 17 w Przybrodzu położonej l. wyk. hip. 63 objętej, własności Maryanny Ziębowej, pod następującemi warunkami:

Przedaż realności odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Andrychowie na dwóch terminach w dniu 14 lutego, 14 marca 1881 o 9 z rana, na których realność za cenę szacunkową lub wyższą sprzedaną będzie.

Gdyby realność na tych terminach nawet za cenę szacunkową nie mogła być sprzedaną, wyznacza się termin do ułożenia warunków ułżywających na dzień 20 kwietnia 1881 o 9 z rana.

Cena szacunkowa a zarazem wywołania jest kwota 1220 złr.

Wadyum wynosi kwotę 122 złr.

Kuratorem niewiadomych i z miejsca pobytu nieznanych wierzycieli jest adw. Dr. Henryk Krobicki w Wadowicach.

Andrychów 30 czerwca 1880.

(139 1—3) **Edykt.**

L. 6657. C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Mykiety Luchów w kwocie 3 zł 20 ct. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż półtora morga pola w Trembowli położonego ciała tabularnego nie stanowiącego Franciszka Kościelniaka własnego już uchwałą z dnia 10 stycznia 1880 l. 7603 dozwolona dnia 11 lutego 1881, na którym to terminie pole powyższe nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 225 zł.

Wadyum wynosi 22 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Trembowla 20 listopada 1880.

(225 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 195. Niniejszem podaje do powszechnej wiadomości, iż z dniem 1 stycznia 1881 wpisuje się Dr. Józefa Steuermanna w listę adwokatów z siedzibą w Samborze.

Z Wydziału Izby adwokatów w Samborze dnia 19 grudnia 1880.

(179 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6985 C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 18 lutego i na dniu 18 marca 1881 odbędzie się tu w sądzie każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 135 Sec. I w Lubaczowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a dłużnika Józefa Argasińskiego własnej w sprawie i na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Lubaczowie pto. 120 zł. w. a. z pn. pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi kwota 135 zł. w. a. jako wartość realności.

2. Wadyum wynosi 13 zł. 50 ct. w. a.

3. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Na wypadek niesprzedania rzeczonej realności w tych terminach wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 29 kwietnia 1881 o godzinie 9 przed południem, poczem trzeci termin wyznaczony i należycie ogłoszony będzie.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze w godzinach urzędowych.

C. k. sąd powiatowy.

Lubaczów 10 grudnia 1880.

(177 1—3) **Obwieszczenie**

L. 6614. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 18 lutego, 18 marca i 29 kwietnia 1881, odbędzie się tu w sądzie każdym razem o 10 godzinie przed południem przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności gruntowej pod l. 72 w Bałajach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, a dłużnika Jana Michalczyszyna własnej, w sprawie i na rzecz Hersza Silbersteina pto. 136 zł. 56 ct. w. a. pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi kwota 303 zł. w. a. jako wartość tej realności.

2. Wadyum wynosi 30 zł. 30 ct. a. w.

3. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za, lub wyżej ceny wywołania, na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.

Z c. k. sądu powiatowego

Lubaczów dnia 8 grudnia 1880.

(184 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3401. C. k. sąd powiatowy w Grzymałowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 60 zł. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod nr. k. 139 w Ostapiu położonej dłużnika Jana Smalucha własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Mojżesza Rosenzweiga dnia 9 lutego, 8 marca i 30 marca 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 520 zł lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 procent ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Grzymałów dnia 30 listopada 1880.

(262 1—3) **Edykt.**

L. 27.556. Uchwałą c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 9 listopada 1880 l. 16.221 uznany został Ołeksa Huk z Gajów wyżnych marnotrawcą. Kuratorem jego jest Pawło Huk.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz, dnia 25 listopada 1880.

(264 1—3) **Edykt.**

L. 12.071. C. k. sąd powiatowy mdlg. w Kołomyi zawiadamia, że w celu wydobycia sumy 103 zł. w. a. z pn. przez Joela Majera Preisa przeciw Petrowi Serbeniukowi wywalczonej odbędzie się przy 2 terminach licytacyjnych, t. j. dnia 16 lutego 1881 i dnia 24 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w zabudowaniu t. s. przymusowa publiczna sprzedaż realności w Oskrzesińcach pod l. 208 położonej, według wykazu hip. l. 187 księgi gruntowej tejże gminy własnością Piotra Serberniuka będącej na 100 zł. a. w. oszacowanej.

Zakład wynosi 19 zł. a. w.

Cena wywołania 190 zł. a. w.

W razie niesprzedania rzeczonej realności na powyższych terminach za cenę szacunkową, odbędzie się z wierzycielami hipotecznymi rozprawa celem ułożenia ułatwiających warunków na 2gim terminie licytacyjnym o godzinie 3 po południu.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne mogą być w tusądowej registraturze przejrzanemi.

Kołomyja, dnia 22 października 1880.

(239 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5052 C k sąd powiatowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w sprawie Salamona Rubin przeciw Uszerowi Eljukim Holzman a względnie tegoż masie spadkowej i Salamonowi Ber pto 600 zł. w. a. z pn. publiczna sprzedaż realności pod nr. 199 w Brzeżanach w mieście położonej wedle dom VI pag. 371 n. 9 haer. i dm. VII pg. 366 i dom VIII pag 36 n. 14 haer dłużników własnej w dwóch terminach na dzień 16 lutego 1881 i na dzień 16 marca 1881, zawsze o godzinie 10 z rana w zabudowaniu sądowem przedsięwziętą będzie z tem, że przy tych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi szacunek w ilości 1053 zł. 30 ct., a wadyum wynosi 105 zł. 33 ct. a. w. w gotówce. Gdyby realność ta przy ustanowionych terminach sprzedaną nie została, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 24 marca 1881 o godzinie 10 z rana w zabudowaniu sądowem.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oceniania w tusądowej registraturze przejrzeć można.

O tem zawiadamia się strony, Gerschona Ber Eisnera i Nuchima Scharera, a względnie tych, że mają się, jako osoby nieobjęte do rąk kuratora adw. dra Finkelsteina, Jakóba Eisenberga, Władysława Lewickiego, Altę Goldenthal, Jüttę Redlich, Abrahama Falber, Esterę Falber, Sarę Berger, Pinię Wald. c. k. prokuratoryę skarbu c. k. urząd podatkowy w Brzeżanach, gminę miasta Brzeżan, zaś wierzycieli, którzyby po 24 maja 1880 do tabuli weszli, lub którymby postanowienia na czasie doręczyć nie można przez kuratora p. adw. dr Finkelsteina.

C. k. sąd powiatowy.

Brzeżany dnia 30 września 1880.

(178 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6930. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 18 lutego, 18 marca i 29 kwietnia 1881 odbędzie się tu w sądzie, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności gruntowej pod l. 66 w Futorach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a Piotra i Haśki Kosiiow własnej, w sprawie i na rzecz Jakóba Herrberga pto 180 zł. pod następującemi warunkami:

a) Cenę wywołania stanowi kwota 940 zł., jako wartość tej realności,

b) Wadyum wynosi 94 zł. w. a.

c) Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tut. registraturze w godzinach urzędowych.

O czem chęć kupienia mających się zawiadamia.

Z c. k. sadu powiatowego.

Lubaczów, dnia 11 grudnia 1880.

(191 1—3) **Edykt.**

L. 27159. C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl §§. 14 i 20 ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. u. p do wiadomości powszechnej, iż termin celem zgłoszenia praw i pretensyj z powodu zamierzonego utworzenia nowego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 15 we wsi Ożanki w Jaworowskim powiecie sądowym i podatkowym położonej, jako też intabulacyi małżonków Antyma i Jewki Petraszów za właścicieli tej realności pierwszym tutejszo-sądowym edyktem z dnia 27 kwietnia 1880 l. 6254 wyznaczony minął i przeto wszystkich tych, którzy z przyczyny istnienia lub porządku tabularnego wpisów odnoszących się do wspomnionego ciała tabularnego za pokrzywdzonych się uważają, niniejszem wzywa, by zarzuty swe do dnia 1 marca 1881 włącznie c. k. sądzie powiatowym w Jaworowie zgłosili w przeciwnym bowiem razie rzeczone wpisy moc wpisów księgi gruntowej osiągną.

Wreszcie czyni się także uwagę, iż restytucya lub przedłużenie terminu powyższego dla stron pojedynczych miejsca nie ma.

Lwów dnia 23 listopada 1880.

(294 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 1448. Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące stałe posady nauczycielskie:

A. Przy szkołach etatowych

1) W Grabowcu, w Jankowcach i Płotyczy z płacą roczną 300 zł.

2) W Palczyńcach z płacą 148 zł 88 ct. i 39 korca zboża.

3) W Kałahorówce z płacą 250 zł. 20 ct. i 15 korca zboża.

B. Przy szkołach filialnych.

1) W Czartoryi z płacą 182 zł. i 20 korcy zboża.

2) W Dyczkowie z płacą 177 zł. 50 ct. i $18^1/_2$ korcy zboża.

3) W Skomorochach z płacą 177 zł. i 17 korcy zboża.

Prawo prezentowania przysługa Radom szkolnym miejscowym.

Podania zaopatrzone w dokumenta służbowe wnieść należy za pośrednictwem swych władz przełożonych najpóźniej do 31 marca 1881.

Podań spóźnionych lub nieopatrzonych w potrzebne dowody nie będzie się uwzględniać.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Tarnopolu, 3 stycznia 1881.

(158 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 266 Senat dyscyplinarny przy sądzie krajowym wyższym w Krakowie na wniosek Nadprokuratoryi Państwa postanowił i zarządził pod dniem dzisiejszym przeciw c. k. notaryuszowi w Tarnobrzegu Konstantemu Rogalskiemu w myśl §. 165 lit. b. ordynacyi notaryalnej, tymczasowe zawieszenie w urzędzie.

W Krakowie, dnia 29 grudnia 1880.

(219 3—3) **Edykt**

L 5439 C. k. sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia niniejszem z miejsca i pobytu nieznajomego Mojżesza Lufta, że przeciw niemu wniósł Osias Steinhart na dniu 9 czerwca 1880 l. 5439 spór o uznanie zadawnienia zaintabulowanej na realności pod l. 318 w Kałuszu położonej kwoty 100 zł. w. a. i o wymazanie takowej z stanu biernego powyższej realności i że w tej sprawie termin do wniesienia obrony i dalszej rozprawy na dzień 20 stycznia 1880 wyznaczonym został.

Równocześnie ustanowił sąd dla pozwanego kuratora w osobie p. Hipolita Lewickiego c. k notaryusza w Kałuszu i wzywa pozwanego, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego zastępcę w czas sądowi przedstawił, inaczej wynikające ztąd skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Kałusz, 4 sierpnia 1880.

(214 3—3) **Edykt.**

L. 3274. W sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Stefanowi i Mikołajowi Osadczukom pto. 91 złr. 52 ct. a. w. z pn. sprzedaną zostanie nietabularna realność Nr. k. 758 w Horodence w dniach 20 stycznia, 18 lutego i 18 marca 1881, każdym razem o 8 godzinie przed południem w sądzie tutejszym.

Cena szacunkowa 150 zł. a. w.

Wadyum 15 złr.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze sądowej.

Od c. k. sądu powiatowego.

Horodenka dnia 16 listopada 1880.

(206) **Ogłoszenie.**

L. 4 Z końcem roku 1880 wpisani byli następujący adwokaci w liście Samborskiej Izby:

I. Z siedzibą w Samborze:

Dr. Budzynowski Ignacy.
„ Ehrlich Szymon.
„ Kohn Jakób.
„ Pawliński Karol.
„ Witz Leon.
„ Wołosiański Bazyli.

II. Z siedzibą w Drohobyczu:

Dr. Gelehrter Henryk.
„ Łopuszański August
„ Wohllerner Marek.
„ Wolski Władysław.

III. Z siedzibą w Stryju:

Dr. Baczyński Hilary.
Biberstein-Błoński Aleksander.
Dr. Fruchtmann Filip.
„ Popiel Seweryn.

Z Wydziału Izby adwokatów.

W Samborze dnia 7 stycznia 1881.

(263) **Ogłoszenie.**

L. 12. Projekt księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Debesławce z miejscowością Tracz“ zostaje wyłożonym w tutejszosądowem biurze hipotecznem do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw temu projektowi zgłosić można dnia 29 stycznia 1881 o godzinie 6 przed południem.

C. k. komisya hipoteczna

w Kołomyi 5 stycznia 1881.

(274) **Ogłoszenie.**

L. 6. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, iż arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Olchowa wyłożone zostały do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą do komisyi hipotecznej do dnia 17 stycznia 1881, na którym dalsze dochodzenia przeprowadzone będą.

Ropczyce dnia 21 grudnia 1880.

(278) Zl. 23021.

Lizitations-Kundmachung.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Brody wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß am 20 und 21 Jänner 1881 wegen Verpachtung der ärarischen Mauthstationen u. z. in Alt Brody auf die Zeit vom 17 Februar 1880 und bezüglich der Mauthstation in Podhorce auf die Zeit vom 18 Feber 1880 bis Ende Dezember 1881 eine Lizitation bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Brody von 9 Uhr Vormittags bis 2 Uhr Nachmittags abgehalten werden wird.

Die Lizitationsbedingungen können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion oder bei der k. k. Finanzwach Controls-Bezirks-Leitung in Brody eingesehen werden

Der Ausrufspreis beträgt an jährlichem Pachtzins:

für Alt Brody . . . 3510 fl
für Podhorce . . . 810 fl

Die mündliche Versteigerung einzellner Mauthstationen findet am 20 und der beiden vorgenannten Mauthstationen am 21ten Jänner 1881

Schriftliche Offerten sowohl auf einzelne wie auch auf beide Mauthstationen müssen längstens bis 19 Jänner 1881, 2 Uhr Nachmittags beim Vorstande dieser k. k. Finanz-Bezirks-Direktion belegt mit dem vorgeschriebenen 10% Vadium und wohl versiegelt ordentlich nach dem vorgeschriebenen Formulare verfaßt überreicht werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion

Brody am 4 Jänner 1881.

(169 1—3) L. 12878/pr.

Rozporządzenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 31 grudnia 1880 r. L. 12878/pr., względem niektórych zmian w dotychczasowem odgraniczeniu okręgów reprezentacyj powiatowych Królestwa Galicyi.

Na mocy reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27 grudnia 1880 L. 0310, rozporządza się w myśl ustawy z dnia 13 lutego 1879 dz. ust. i rozp. kr. Nr. 78, w porozumieniu z Wydziałem krajowym, jak następuje:

Miejscowości, gminy i obszary dworskie wymienione w rub. II złączonego wykazu zostają z dniem 1 stycznia 1881 roku wyłączone z okręgów Reprezentacyj powiatowych, oznaczonych w rub. I i wcielone do okręgów Reprezentacyj powiatowych oznaczonych w rub. III.

Alfred hr. Potocki
c. k. Namiestnik.

Wykaz

Z okręgu Rady pow.	Nazwy miejscowości, gmin i obszarów dworskich	Do okręgu Rady powiat.
Biała	Bierna, Glemieniec, Łodygowice,	Żywiec
Bóbrka	Holeszów, Łapszyn, Uruskie,	Żydaczów
Bochnia	Poręba, Uszwica,	Brzesko
Bohorodczany	a) Hwozdź,	Nadwórna
	b) Drobomirczany, Radcza,	Stanisławów
Brody	Ożydów, Angelówka,	Złoczów
Brzozów	Gwoznica dolna & górna, Lutcza,	Rzeszów
Buczacz	Sapowa, Polesinki, (vel Polesniki),	Podhajce
Czortków	Budzanów, Laskowce, Wierzbowiec, Kulczyce, Skomorosze,	Trembowla
Dobromil	Hłomcza, Łodzina,	Sanok
Drohobycz	Brygidau,	Stryj
Dolina	Bołochów,	Kałusz
Gorlice	Berdychów, Bugaj,	Grybów
Gródek	Borki dominikańskie & Borki janowskie,	Lwów
Grybów	Mochnaczka niżna & wyżna,	Nowysącz
Husiatyn	Iwanówka, Budy,	Trembowla
Jasło	a) Nosolowa, Jodłówka, Kozłówek,	Tarnów
	b) Błażkowa, Sworzowa, Januszkowice,	Pilzno
	c) Głęboka, Olszyny,	Gorlice
Kałusz	Broszniów,	Dolina
Kolbuszowa	a) Osowlas, Gwoździec, Korabin, Nart nowy i stary	Nisko
	b) Pogwizdów, Przewrotne, Hucisko, (ad Przewrotne)	Rzeszów
Krosno	Kristajne, Żydowskie, Wyszowadka, Grab Ożenna Majdan, Żmigród, Żmigród stary, Siedliska Łysagóra, Grabanina, Sadki, Makowiska, Nienaszów, Brzezowa, Skalnik, Kąty, Desznica, Jaworzec, Halbów, Krępna, Swierzawa, Mytarska, Kotań, Toki, Swiątkowa wielka & mała,	Jasło
Łańcut	Wulka pod lasem,	Rzeszów
Lisko	Oberdorf, Smolnica, Wolica, Krościenko, Rudawka, Nanowa, Steinfels, Stebnik,	Dobromil
Mielec	a) Hucina Przyłęk,	Kolbuszowa
	b) Domaciny, Durdy, Kiaspy, Smykle,	Tarnobrzeg
Myślenice	Chabówka, Panice, Rdzawka, Rokieciny, Sieniawa & Bielanka,	Nowytarg
Nowysącz	a) Lipnica wielka,	Grybów
	b) Szczawnica dolna & górna, Miodziuś, Szlachtowa Jaworki, Czarnowoda, Białowoda, Tylmanowa,	Nowytarg
Pilzno	a) Dąbrówka wisłocka, Dulcza wielka, Ruda, Zdziarzec, Żarówka & Łączki brzeskie,	Mielec
	b) Braciejowa, Bobrowa, Wola bobrowska, Brzeznica, Dębica, Gawrzyłowa, Gumniska, Fox, Góra motyczna, Grabiny, Kawęcin, Korzeniów, Latoszyn, Nagawszczyzna, Nagoszyn, Podgrodzie, Grabówka, Pustynia, Kędzierz, Kozłów, Straszęcin, Stasiówka, Stobierna, Wola wielka & Zawierzbie, Wola żyrakowska, Wolica, Zawada, Zyraków,	Ropczyce
Przemyśl	Ciemierzowice, Dmytrowice, Kaszyce, Grabowiec, Sośnica, Swięte, Zadąbrowie, Tapin,	Jarosław
Przemyślany	a) Strychańce, Potoczany, Rekszyn, Krasnopuszcza,	Brzeżany
	b) Firlejów, Józefów & Kleszczowa,	Rohatyn
Rohatyn	Chorostków, Międzybrodzie, Siemikowce,	Stanisławów
Ropczyce	a) Jaszczurowa, Jeżowe (ad Wiśniowa) Kalembina, Kożuchów, Niewodna, Rożanka, Szufnarowa, Wiśniowa, Tulkowice, Zawadka,	Jasło
	b) Domatków, Huta, Poręby huciskie, Leszcze, Zapole,	Kolbuszowa
	c) Białybór, Bliżne, Tuszyma,	Mielec
	d) Dąbrowa,	Rzeszów
Rzeszów	Oparówka, Kozłówek,	Jasło
Rudki	Chliple & Wola, Sadkowice & Wola,	Mościska
Sambor	a) Łukawica, Łużek dolny, Stronna, Winniki, Uroż, Łopuszna, Manasterzec, Podmanasterek,	Drohobycz
	b) Błożew górny, Koniów, Towarnica, Wola rajnowa,	Staremiasto
Sanok	Brzezowice & Kuty, Czaszyn, Zubeńsko,	Lisko
Staremiasto	a) Smereczna Prinzenthal,	Dobromil
	b) Zdziana,	Drohobycz
Tarnobrzeg	a) Przyszów szlachecki, Pławo, Chyły & Swoły,	Nisko
	b) Kiządka c. att., Drozdów, Izkow, Klatka, Magiera (v. l. Maziarnia), Wygoda,	Kolbuszowa
Tarnów	Jawornik, Zdziary,	Pilzno
Tłumacz	Bobrowniki, Komarówka, Ladzkie,	Buczacz
Wadowice	Budzów,	Myślenice
Wieliczka	a) Brzezie, Chrośc, Cichawa, Czyżów, Dąbrowa, Grudki, Jaroszówka, Klęczany, Krakuszowice, Marszowice, Niegowice, Niewiarów, Nieznanowice, Pierzchów, Pierzchowice, Podborze, Staniątki, Swiątniki, Swidówka, Szarów, Szczytniki, Wiatowice, Zborzyce,	Bochnia
	b) Brzączowice, Zasań,	Myślenice
Zaleszczyki	Szuparka, Szyszkowce, Chudyjowce, Korolówka, Juryampol, Skowiatyn, Muszkarów, Bilcze, Dobrokół, Manasterek, Oleksińce, Szerszeniowce, Kapuścińce,	Borszczów
Żydaczów	Dzieduszyce małe,	Stryj

(204 1—3) **Edykt.**

L. 7052. C. k. sąd powiatowy w Radomyślu podaje do wiadomości publicznej, iż na zaspokojenie wierzytelności w kwocie 788 zł w. a. z pn. odbędzie się w dniu 8 lutego i 8 marca 1881 każdym razem o godzinie 10 z rana przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 94 w Radomyślu według Tom. I pag. 194 i 476 n. 4 haer. Tauby 1 Grünowy 2 śl. Kartagenerowej własnej.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w kwocie 3200 zł. poniżej, której realność ta w terminach powyższych sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 640 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Na wypadek, jeżeliby przy pierwszych dwóch terminach nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiarował wyznacza się termin na dzień 5 kwietnia 1881 o godzinie 10 z rana, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni, celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się strony obydwie, c. k. urząd podatkowy, c. k. prokuratoryę skarbu wszystkich wierzycieli hipotecznych, a wszczególności wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych i tych, którzyby po dniu 28 stycznia 1880 do hipoteki tej realności weszli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca z jakiegokolwiekbądź powodu nie została doręczoną do rąk kuratora, który niniejszem w osobie Judy Stieglitza z Radomyśla ustanowionym zostaje tudzież przez edykta.

C. k. sąd powiatowy.
Radomyśl dnia 21 listopada 1880.

Doniesienia prywatne

Uniform
galowy
urzędnika politycznego VI do VIII rangi

z wszelkiemi przyborami, wszystko wyborowe i zupełnie nowe (używane tylko 1 raz z powodu przybycia Najjaśniejszego Pana) **jest do sprzedania.**

Wiadomość w Administracyi „Gazety Lwowskiej“.

Hurtowny handel
WIN
Karola Wernera

Wina węgierskie, austryackie, francuskie, reńskie, mozelskie, malaga, madere

Koniak i Rozolisy

po najtańszych cenach tak na miarę jak i w butelkach.

(8346 26—?)

Realność

przy ulicy Kopernika pod l. 20, składająca się z dwóch sal i 58 pokojów, z których 6 są wymogami kasowemi opatrzone, zajęte dotychczas przez Wysoki Wydział krajowy, **jest od 1go sierpnia 1881** całkowicie

do wynajęcia lub do sprzedania.

Bliższa wiadomość u właściciela w Rynku **l. 42,** drugie piętro.

(90 2—3)

OGŁOSZENIE.

Znany we Lwowie od 45 lat istniejący (6380 19 ?)

Główny skład fortepianów
pianin, harmonium i innych instrumentów
JANA BALKO

otrzymał **nowe transporta fortepianów i pianin** z pierwszorzędnych fabryk tak wiedeńskich jako też i zagranicznych, osobiście przez właściciela wybranych, które po nader umiarkowanych cenach z gwarancyą na lat 10 wysprzedaje się

ul. Karola Ludwika liczba 7.

SZEMATYZM

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstw. Krakowskiem

na rok

1881

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi „*GAZETY LWOWSKIEJ*“

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.** z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Podziękowanie.

Składam niniejszem publicznie serdeczne podziękowanie Wielmożnemu **Dr. Opolskiemu** za radykalne wyleczenie mojej żony, przez dwa lata lata cierpiącej na katar gardlany, kurcze i przyschnięcie błony do krtani, a która obecny stan zdrowia swego jedynie gorliwemu poświęceniu się i staraniu rzeczonego Dra. zawdzięcza.

DROHOBYCZ dnia 11 stycznia 1881.

(285) ***Józef Docauer.***

„Ślizgawka“

w realności Pp. Dymetów, ulica Młynarska, otwartą została z dniem 12go stycznia za cenę 5 centów od osoby, z wszelkiemi dogodnościami.

O czem się Szanowna Publiczność uwiadamia.

Uniżony sługa **Herdyk.**

(277 1--2)

Kalafiory **w dużych pięknych różach**

od 40 cnt. do 60 cnt.

Kwiczoły, Kuropatwy, Minogi, Węgorze, Szampiony, Trufle, Groszek

w porze — poleca

Karol Klimowicz

wałowa 11. (279 1--6)

W miasteczku **Białej Cerkwi** (stacya drogi żelaznej Fastowskiej) w Guberni Kijowskiej w powiecie Wasylkowskim położonem, odbywać się będzie **w dniu 3/15 lutego 1881 r. o godzinie 11 z rana**

sprzedaż koni czystej krwi arabskiej
przez publiczną licytacyę

„in plus“ zaczynając od sumy szacunkowej — ze stad: Szamrajowieckiego, hrabiego Władysława W. Branickiego, Uzińskiego, hrabiego Konstantego Branickiego i właściciela ziemskiego Władysława Markowskiego, w ogóle **sztuk 50**, mianowicie: Ogierów stanowych, wierzchowych i zaprzęgowych 26, matek źrebnych 9, kobył zaprzęgowych wierzchowych i młodych 9, wałachów wierzchowych i zaprzęgowych 6, od 3—12 lat wieku, po większej części ciemnej maści.

Wszystkie konie można obejrzeć w Białocerkiewnej stajni hrabiego W. W Branickiego od 1/13 lutego 1881 roku. (276 1--3)

NOWY WYNALAZEK

PARFUMERIE IXORA BREONIE
PARFUMERIA IXORA BREONI
ED. PINAUD

Mydło	à l'IXORA
Essencya dla chustek	à l'IXORA
Woda tualetowa	à l'IXORA
Pomada	à l'IXORA
Olejek	à l'IXORA
Puder ryżowy	à l'IXORA
Kosmetyk	à l'IXORA

37, *Boulevard de Strasbourg*, 37.

(229 1 18)

Dostać można **we Lwowie:** w aptekach, składach perfum i u fryzjerów.

Niedokrewność - Osłabienie Bladaczkę Szkrofuły Cierpienia nerwowe i **Choroby kobiece** usuwa w zupełności od dawna już znany i od wielu powag lekarskich zalecany

Roztwór med. Cukru żelazistego

sporządzony wedle przepisu Dr. Hagera udoskonalonego przez aptekarza pod „Białym Aniołem“ Józefa Fürsta w Pradze.

Środek ten w Pradze zalecają lekarze i profesorowie uniwersytetu Pp. Dr. Eiselt, Dr. Halla, Dr. Jaksch, Dr. Petters, Dr. z Rittersheimu Dr. Steiner, Dr. Streng i inni.

Cała flaszka 1 zł. 20 ct., ½ 60 ct.

Ostrzeżenie. Panów kupujących uprasza się przy zakupieniu środka tego uważać na to, ażeby na etykiecie pieczęci i na flaszce umieszczona była firma p. Józefa Fürsta wraz z godłem apteki pod „Białym Aniołem“ i ażeby wyraźnie żądali **medyczny roztwór Cukru żelazistego.**

Med. i Chir. Dr. Hoffmana

Wiatrowe i żołądkowe krople.

Jestto wyśmienity środek w cierpieniach żołądkowych, przeciw zgadze, odbijaniu się, w braku apetytu, przeciw kurczom, zwłaszcza przeciw niestrawności, **kolce i cholerze.** (6482 3 ?)

Dla Lwowa główny skład **u aptekarza Henryka Blumenfelda**, dalej u Pp. *Jakuba Beizera, Z. Ruckera i Mikolascha.*
W Krakowie u aptek. *Józefa Trauczyńskiego:*
Czerniowcach u aptekarza *L. Bohdowicza.*
Tarnowie u apt. *Franc. Węgrzynowskiego.*
Drohobyczu u apt. *Henr. Blumenfelda.*
Rzeszowie u *Schaittera i Spółki.*
Stryju u aptekarza *Juliana Zgórskiego.*
Tarnopolu u apt. *Franc. Jamrógiewicza.*

Pracownia
SUKIEN DAMSKICH
Justyny Gostyńskiej

ul. Kościuszki l. 4, 1 piętro. — Przyjmuje zamówienia na **suknie balowe i wizytowe, wierzchy na futra i okrywki,** a mając relacye z Wiedniem i Paryżem, przyjmuje także zamówienia na całe wyprawy z bielizną i haftami.

(60 3—3)

LEOPOLD WARCHAŁOWSKI

budowniczy z upoważnieniem władz rządu zaprzysięgły rzeczoznawca sądowy.

Wykonuje wszelkie roboty w zakres budownictwa wchodzące, przyjmuje prowadzenie robót tak w mieście Lwowie jako też i na prowincyi.

Zamówienia przyjmuje Plac Kapitulny l. 2ga I piętro. **Lwów.**

(167 5—30)

„Urzędnik“

pismo dwutygodniowe, dotąd od lat dwóch, dla spraw urzędników wszelkich zawodów, w Przemyślu wychodzące

przeszedł z dniem 1 stycznia 1881 pod dotychczasową redakcyę „PRAWNIKA“ we Lwowie,

(Redaktor ***Dr Ignacy Czemeryński,*** adwokat krajowy)

i wychodzi na teraz **w połączeniu z „Prawnikiem“** pod dotychczasowym tytułem, o rozszerzonym programie.

„URZĘDNIK“ obejmuje prócz **przedmiotów dotąd w nim traktowanych** (sprawy urzędników wszelkich zawodów i odnoszące się do poszczególnych zawodów urzędniczych wiadomości rządowe i potoczne, tudzież ruch stowarzyszeń —) także **wiadomości prawnicze** — (krótkie artykuły i korespondencye z dziedziny teoryi i praktyki prawa i administracyi — przegląd literacki — orzeczenia zasadnicze i ważniejsze rozporządzenia władz sądowych i administracyjnych —) niemniej peryodyczny **przegląd ruchu ustawodawczego.**

„URZĘDNIK“ wychodzi **we Lwowie** dnia 10 i 25 każdego miesiąca, w objętości i formacie jak dotąd, o cenie prenumeracyjnej, pomimo rozszerzonego programu, li tylko **o 60 centów rocznie wyższej** od dotychczasowej ceny „Urzędnika“, która zatem wynosi we Lwowie i po za Lwowem z przesyłką pocztową

rocznie 3 złr., półrocznie 1 złr. 50 ct. kwartalnie 75 ct.

Zapraszamy do licznej i rychłej prenumeraty pod adresem:

Redakcya „Urzędnika“ i „Prawnika“ **we Lwowie,** *ul. Teatralna l. 9.*

(63 3 3)

Przeciw wyłysieniu

posiwieniu włosów i tworzeniu się łupieży

udowodnił swą skuteczność według nadchodzących codziennie poświadczeń i pism dziękczynnych jedynie i wyłącznie

OLEJ TANNINOWY
Dra. Morasa.

Szanowny Panie aptekarzu!

Upraszam Pana byś mi przysłał jeszcze dużą flaszkę oleju tanninowego Dra. Morasa. Skuteczność tego środku jest wyśmienitą, ponieważ wypadanie włosów zupełnie ustało, a pokazuje się już także gęsty zarost.

Wiedeń dnia 5 stycznia 1880. **Wilhelm Wagner.**

Do Pana Józefa Fürst aptekarza w Pradze!

Jestem szczęśliwy, mogąc Panu donieść, że olej tanninowy Dra. Morasa wstrzymał u mnie wypadanie włosów, trwające już przeszło dwa lata.

Spodziewam się, że zapomocą tego środka uzyskam napowrót moje dawniejsze tak piękne włosy.

Marienbad dnia 18 sierpnia 1879. **Marya Zaremba.**

Wielmożny Panie!

Nie jest to wcale przyjemnie, by będąc mężczyzną w wieku trzydziestu lat, posiadać już łysą głowę. Gdybym był nieużywał oleju tanninowego Dra. Morasa, byłbym dziś młodym starcem. Środek ten zdziałał u mnie w przeciągu kilku tygodni istne cuda, co też potwierdzają wszyscy, co mię znają. Proszę przeto etc.

Bukowa dnia 3 stycznia 1880. wdzięczny **Jarosław Drtikol,** zarządca dóbr.

Do nabycia we flaszkach po **2 i 1 zł.** we LWOWIE u *Zygmunta Ruckera* aptekarza, ulica Krakowska, w CZERNIOWCACH u *J. Golichowskiego* aptekarza.

(8305 6—?)

Płeć.

Jednym z głównych warunków piękności jest płeć. Nawet mniej foremna twarz może nas zachwycić, jeżeli znajdziemy płeć bez zarzutu. Ale także najregularniejsza piękność dopiero wtedy zasłuży sobie na pochwałę, jeżeli będzie czystą, lśniącą, i młodzieńczo świeżej płci. Liczna ilość pań nie może mieć pretensyi do piękności, jeżeli płeć ich nie podtrzymuje. Ażeby sobie piękną i świeżą płeć aż do późnej starości zapewnić, należy używać, przez wielu znakomitych mężów, a to prof. Pyefluch w Londynie, prof. Raspi, dr. Jüngera, dr. Rudnitza poleceny, od 14 lat z nadzwyczajnym skutkiem przez tysiące używany **balsam brzozowy Lengiela**. Ten ulubiony kosmetyk uzdrawia w skutek szkodliwego bielidła, namiejętności, lub z powodu innych przyczyn zbrzydłą płeć, a nawet w skutek ospy oszpeconą twarz przywraca do zupełnej gładkości. Czyni zwiędłą i zeschłą skórę znowu świeżą i gładką i nadaje jej przyjemny koloryt, na co głównie starsze panie i panowie uwagę zwracają. Że oprócz *dr. Lengiela balsamu brzozowego* nie ma lepszego i niezawodniejszego środka na upiększenie i konserwowanie twarzy, stwierdzili ci, którzy takowego używali. Cena dzbanuszka zł. 50 ct — We Lwowie do nabycia w apt. *Zygm. Ruckera.* (2621 21—?)

Ces. król. uprzyw.

galic. akcyjny Bank hipoteczny
we Lwowie

wydaje od dnia 1 stycznia 1881 począwszy

ASYGNATY KASOWE

3 procentowe, płatne w **30** dni po wypowiedzeniu,
4 „ „ **60** „ „ „

Wszystkie znajdujące się jeszcze w obiegu 4½ procentowe Asygnaty kasowe z 60 dniowem wypowiedzeniem, będą oprocentowane **począwszy od dnia 1 Marca 1881** tylko po 4% z zatrzymaniem dotychczasowego terminu wypowiedzenia.

Lwów 1 stycznia 1881.

DYREKCYA.

(Przedruk nie będzie płacony) (67 3—?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. upr[illegible] Sch[illegible]